

SEDMO ČUDO

SARA FERLIČ, 3. a

Glasilo učencev OŠ Dušana Flisa Hoče,
junij 2016

Osnovna šola Dušana Flisa Hoče
Šolska ulica 10
2311 Hoče

Urednica: Danijela M. Vukmanič
Namestnica urednice: Kaja Kogal
Urednik naslovnice in mentor
likovnim ustvarjalcem: Albin Lorber

Šolsko leto: 2015/2016

Izdano: junij, 2016

Soustvarjalci: učenci pri novinarskem
in likovnem krožku,
učenci centralne in
podružnične šole Reka

CICIČUDO — priloga Sedmega čuda, glasilo razredne stopnje

RAZREDNA STOPNJA—matična šola Hoče , podružnica Reka

Mentorici: Vlasta Smrdel, Lidija Šoštarić

RAZREDNA STOPNJA—podružnica Reka

Mentorica: Lidija Šoštarić

Dragi bralci!

Ko pogovor nanese na besedo šolsko glasilo, se v mislih povrnem v čas pred mnogimi leti. V tisti čas, ko sem našo šolo obiskovala še kot učenka in je izhajalo šolsko glasilo Drobtinice. Radovedno sem ga vedno znova jemala v roke in prebirala drobtinico za drobtinico zgod in prigod iz šolskih klopi. Kasneje je bilo preimenovano v Sedmo čudo, še vedno sveženj spetih fotokopiranih listov. Minila so leta in na šoli sem se zaposlila kot učiteljica. Na podružnici smo nekajkrat izdali svoje interno glasilo in spomnim se žuljev, ki sem jih dobila ob rezanju v snežinko oblikovanega zimskega glasila Snežko. Sedmo čudo so nato tiskali v tiskarni in sedaj ga že nekaj let prebiramo v elektronski obliki. Sodobna oblika za sodobni čas. Na mestu, kjer ga lahko kadarkoli najdemo, odpremo, preberemo ... In ker na spletu vse ostane za vedno, ni skrbi, da se izgubi. Varno je shranjeno za prihodnje rodove.

Kot vedno se je tudi tokrat uredniški odbor potrudil ter zgledno uredil aktualne, literarne in likovne prispevke. Glasilo vam ponuja vpogled v šolsko življenje in delo, pokukate lahko v učilnice in na tekmovanja, preberete o vtisih, ki so jih na učence naredili obiskovalci naše šole, ter še marsikaj zanimivega.

Dragi učenci, učitelji, starši in vsi bralci Sedmega čuda, pred vami so poletni meseci. Čas za brezskrbne klepete in potepe, sprostitev v naravi in ob branju knjig – tistih na tablici ali onih drugih, ki še dišijo po knjižnici in papirju in šelestijo med prsti. Obnovite energijo in uživajte v prijetnih trenutkih v družbi vam dragih oseb. Počnite stvari, za katere je med šolskim letom zmanjkalo časa. Naj živijo počitnice!

Lidija Šoštarić, vodja podružnične šole Reka-Pohorje

1.DEL

Vrnitev v osnovnošolska leta	4
Moje delovno mesto je 3 metre od moje postelje.....	7
Naj bo mrzlo ali vroče, vedno zlate so Hoče	9
Radio SI na naši šoli	10
Rastem s knjigo—kulturni dan	11
Ob projektu Rastem s knjigo	13
Mladinski pevski zbor spet intenzivno vadi	14
Mavrica ustvarjalnosti	16
»Pižama dan« devetošolcev	17
Pustno praznovanje	18
Prvič v vlogi občinskih svetnikov.....	19
Spoznali smo predsednika in bili priča podpisu sporazuma	20
Zlata kuhalnica	21
Ekologija je lahko zabavna.....	22
Noč branja 2016.....	23
Zmaga v Beltincih	24
Ni se vse končalo, kot bi si želeli	25
Premalo za finale	26
Športni dan—Poljane	28

2. DEL

Literarno– ustvarjalni kotiček	29
---	-----------

3.DEL

CICIČUDO HOČE	49
Dan Zemlje	50
Eko zgodbice	51
Naravoslovni dan	52
Čebelarski krožek	53
Mladi pesniki ustvarjajo.....	54
Nekega dne	56
Zgodilo se je.....	57
Branje je najpomembnejše	58
Ogledali smo si kripto v Hočah	59
Barvne zgodbice	59
Projekt Vezi radosti v vrtcu in šoli Hoče	61

Obisk	62
Šola v naravi 2015/2016	63
Sprejemanje drugačnosti—obisk invalida Igorja.....	65
Noč branja	66

4. DEL

CICIČUDO REKA	67
Igrive črke	68
Od paglavca do žabe.....	70
Odsev v vodi	72
Naravoslovni dan—travnik	73
Nagrajen izdelek—tovornjak za prevoz avtomobilov.....	75
Učilnica po moji meri.....	76
Ustvarjalci iz 1. c	77
Izdelki 3. c	58

VRNITEV V OSNOVNOŠOLSKA LETA

V četrtek, 7. 4. 2016, sta nas obiskala bivša učenca naše šole; Polona Paulič, ki študira angleščino in španščino na Filozofski fakulteti v Ljubljani, in Nejc Kotnik, ki študira razredni pouk na Pedagoški fakulteti v Mariboru. Povedala sta nam nekaj o njunih letih na OŠ Dušana Flisa Hoče ter zaupala svoje mnenje o njej.

Zdaj, ko sta po dolgem času spet tukaj, kakšni spomini se vračajo k vama? Kakšen vtis je na vaju naredila OŠ Hoče?

Polona: Vesela sem, da sem spet tu, ker sem se v mojih osnovnošolskih letih tukaj počutila domače. Učitelji so bili ravno prav strogi, hkrati pa osebni in z veliko večino sem dobro shajala. Tudi z sošolci sem se dobro razumela, motilo me je le znašanje mlajših generacij nad starejšimi.

Nejc: Z učitelji in ocenami tukaj nisem imel nobenih težav, vseeno pa se nisem počutil tako prijetno. V družbi sem se zmeraj iskal in nikoli našel, čeprav so se z leti moji odnosi z sovrstniki boljšali. Sicer se mi je OŠ Dušana Flisa zdela dobro urejena in boljša v primerjavi z mestnimi šolami.

Kaj bi bilo torej tisto, kar bi najprej spremenila na naši 'osnovki'?

Polona: Mojo mamo bi premestila nekam drugam (smeh). No, v resnici ni dosti stvari, ki bi jih spremenila, vem pa, da sem v svojih osnovnošolskih letih tukaj pogrešala sodobnejšo tehnologijo. Šolo bi torej opremila z modernimi napravami, ki najstnike pritegnejo k pouku, poleg tega bi preprečila nasilje učencev predmetne stopnje nad učenci razredne stopnje.

Nejc: Tudi mene je zelo motilo medgeneracijsko nasilje in izključevanje iz družbe na sploh, torej bi spremenil predvsem odnose med učenci. Zdi se mi tudi, da je bilo tukaj premalo poudarka na naravoslovnih vedah.

S katerimi obšolskimi dejavnostmi sta se ukvarjala v vajinih osnovnošolskih letih in kako sta si uspešno razporejala čas? Kako sta se motivirala?

Polona: Ko sem bila najstnica, je bila v ospredju mojega življenja glasba. Obiskovala sem učne ure klavirja ter pevski zbor, vendar sem kljub temu našla čas za učenje. Moja motivacija so bili cilji, ki sem si jih zadala, torej se vpisati na željeno srednjo šolo.

Nejc: V prostem času sem igral odbojko ali pa igral računalniške igrice, le redko pa sem pogledal v zvezek. Učenje je bilo zame muka .. Na srečo sem si večino snovi zapomnil pri pouku, zato nisem imel posebnih težav. Ker pa nisem vedel, kam se bom vpisal na srednjo šolo, sem želel imeti odprtih čim več možnosti. Misel na to je postala moja motivacija.

Igrajo učitelji veliko vlogo v življenju najstnikov? Kako so vplivali na vaju?

Polona: Na srečo so bili vsi učitelji, s katerimi sem se do zdaj srečala v življenju, bolj ali manj pravični. Če je učitelj karizmatičen in te pritegne k predmetu, je to lahko nekaj zelo pozitivnega. Je pa res, da te še tako slab učitelj ne more odvrniti od nekega predmeta, če te to področje zares veseli.

Nejc: Dobri učitelji ti lahko postavijo odličen vzgled in če jih spoštuješ in obravnavaš kot avtoriteto, nimaš problemov. Sicer na osnovni šoli odnosi niso dovolj osebni, na srednji šoli, pa se nanje bolj navežeš in na tebi lahko pustijo ogromen pečat. Na koncu tudi spoznaš, da so te kljub vsemu 'teženju' vsi skupaj le želeli obvarovati pred nazadovanjem, ker so prepoznali potencial v tebi.

Zdaj, ko je osnovna šola že za vama, se je vajuin pogled nanjo spremenil? Kako jo vidita sedaj in kako sta jo takrat, ko sta jo obiskovala sama?

Polona: V najstniških letih sem s težavo razumela samo sebe, kaj šele učitelje. Nisem si mogla vbiti v glavo, zakaj se učimo o določenih stvareh in zakaj je potrebna takšna disciplina. Danes imam bolj odprt pogled in vse skupaj vidim v bolj pozitivni luči, disciplina, ki jo pridobiš v osnovni šoli, pa ti definitivno pomaga v življenju.

Nejc: Vse se mi je zdelo brez smisla in dolgočasno. Ni mi bilo jasno, zakaj se ne morejo učitelji potruditi, da bi naredili pouk bolj zanimiv. Zdaj vem, da je vse skupaj bolj zapleteno, največji problem pa je porata časa.

Kako se v letih, ko se ti po glavi podi vse drugo kot šola, odločiti za pravo srednjo šolo in kasneje faks?

Polona: Preprosto se moraš odločiti za tisto, kar te veseli, ker boš temu namenil vsaj polovico svojega življenja. Sama sem od nekdaj vedela, da me zanimajo jeziki, pa še dosti možnosti so mi odprli. Ob preživljanju časa z mojima dvema mrzlima nečakinjama pa sem spoznala, da se želim ukvarjati s otroci, zato sem se odločila za pedagoško smer.

Nejc: Če se ti po osnovni šoli še ne sanja, kaj bi počel, je gimnazija dobra izbira. Od nekdaj me je veselilo delo z otroci in šlo mi je dobro od rok, vendar sem se zmeraj odločal le med študijem fizike ter likovne umetnosti. Moj sošolec pa mi je povedal, da je ena izmed njegovih opcij študij razredni pouk. Komaj takrat sem se zamislil, da je to nekaj ravno pravnjega zame, ker je mešanica vseh predmetov.

Če bi pred vama stali 14-letni verziji vaju dveh, kaj bi si povedala ali svetovala?

Polona: Svoji 14-letni verziji bi rekla, da naj le vztraja, ker v resnici nič ni tako hudo. Življenje je zakon in se iz leta v leto boljša, samo obupati ne smeš. Glavo gor in pogumno naprej, vse se bo uredilo.

Nejc: Ne obremenjuj se preveč, uživaj in samo nadaljuj svojo pot, ker si na pravi poti, na koncu bo še vse dobro.

NEJC KOTNIK IN POLONA PAULIČ, naša bivša...

» Moje delovno mesto je 3 metre od moje postelje«

Tudi letos so na našo šolo za učence, ki so opravili bralno značko, povabili priznanega slovenskega umetnika. Prireditev ob zaključku bralne značke je potekala 11. 5. v stari telovadnici od 10.15 do 11.00 ure. Tako smo na naši šoli že gostili Deso Muck, Toneta Partljiča, Primoža Suhodolčana... Letos pa smo se podali v malo bolj risarske vode. Obiskal nas je namreč ilustrator Uroš Hrovat.

Uroš Hrovat se je rodil v Ljubljani, že kot otrok je odkril nadarjenost za risanje. V kasnejših letih pa si je s tem začel tudi služiti kruh. Povezal se je z Primožem Suhodolčanom in zanj ilustriral Petra nosa, Kuža zaljubljen kot pes, Živalske novice, Za ducat ceneje... Sam pa je napisal tudi knjigi Zombi virus in Vampirski paradižniki.

Po proslavi smo učenske devetega razreda z njim opravile intervju, sami pa preberite kaj nam je povedal.

1. Na katero delo ste najbolj ponosni?

Ponosen sem na vsa, ampak mislim, da sta mi najbolj pri srcu moji prvi dve avtorski knjigi (Zombi virus in Vampirski paradižniki)

2. Kateri je bil tisti trenutek, ko ste rekli: to želim delati?

Ko sem dobil prvo naročilo.

3. Kaj imate najrajši pri vašem delu?

Mhm.....lepo vprašanje. 1. Da lahko grem zjutraj v miru na kavo. 2. Da imam delovno mesto tri metre od postelje. 3. Da lahko rečem, da nič ne delam.

4. Vas je kot otroka družba kako drugače sprejemala?

Ne.....ne bi rekel. Lahko pa rečem, da se s talentom lahko dobro »švercaš« v življenju.

5. Kaj bi želeli sporočiti mladim?

Na začetku vse umetniške poti še lahko kopirate, potem pa morete najti nek svoj stil, neko unikatnost.

7. Kako ohranjati otroka v sebi?

Ne se pustiti drugim, naj ti govorijo, kar hočejo, že tako ali tako prehitro odrastemo.

Poslušali smo ga z zanimanjem.

Takole pa sva govorila midva.

Besedilo: Manca Visočnik 9.c

Slike: Nika Zidar 9.c

NAJ BO MRZLO ALI VROČE, VEDNO ZLATE SO HOČE

Kljub dejstvu, da se izteka šolsko leto, pa to ne pomeni nič premora za brihte iz Osnovne Šole Dušana Flisa Hoče.

V zadnjih nekaj mesecih so učenci še posebej naprezali možgane pri šolskih urah in tudi izven pouka. V tem času se je odvijalo tekmovanje iz zgodovine in matematike. Seveda tekmovanja ne bi bila popolna, če ne bi bili na njih eni izmed udeležencev tudi učenci iz OŠ Dušana Flisa Hoče.

Najprej moramo izpostaviti, da so se 16. aprila na OŠ Rada Robiča Limbuš odlično odrezali naši spretni matematiki. Šolsko leto 2015/2016 je bilo še dodatno pestro, saj so se na državno tekmovanje iz matematičnega kengurajčka letos prvič lahko uvrstili tudi 5. in 6. razredi. Prav tako pa letos ni bilo področnega tekmovanja in je bila uvrstitev naprej še toliko večji dosežek. Izmed 12 učencev, ki so se prebili naprej, so vsi prejeli sebrno priznanje, trije pa celo zlato: Marko Šibila iz 6.a, Urh Vrecl iz 7.b in Matic Mlaker iz 9.a so zagotovili ponos naši šoli z odličnimi rezultati. Vsem iskreno čestitamo, del pohvale pa gre tudi njihovim mentoricam, učiteljicam matematike.

Naj omenimo še, da je v soboto, 19. 3. 2016, potekalo v prostorih OŠ Brežice državno tekmovanje iz znanja zgodovine, z naslovom 500-letnica kmečkega upora. Na tem tekmovanju si je zlato priboril Matic Mlaker iz 9. a, njegov mentor pa je bil učitelj zgodovine Aleksander Duh.

Letos je bilo zares uspešno leto za OŠ Dušana Flisa Hoče, saj že dolgo ni bilo toliko zlatih priznanj v tako kratkem času. Verjamem, da bo iz teh nagrajencev še nekaj zares posebnega enkrat. Še enkrat vsem čestitamo.

Naši zlati fantje....

Kaja Kogal, 9.b

FOTO: Nika Zidar, 9.c

RADIO. SI NA NAŠI ŠOLI

V petek, 27. 5. 2016, sta nas na Osnovni šoli Dušana Flisa v Hočah obiskala dva novinarja z Radia SI. Izvedla sta snemanje učencev za oddajo Back to school.

Snemanje je trajalo 45 min. Enajst devetošolcev se je zbralo v učilnici angleščine, slovenščine in podoživelo zanimivo izkušnjo. Novinarja sta uspešno posnela štiri pare učencev, ki so si upali sestiti za mizo in v angleškem jeziku opisovati besedo zapisano na belem lističu. Oba sta bila, skupaj z učiteljico Danijelo Metličar Vukmanič, ves čas na voljo, če so se stvari zapletle ali pa se učenci niso spomnili dobrega namiga.

Čeprav so nekateri bili sramežljivi, je bila to za njih zanimiva in nepozabna izkušnja. Kdo pa se ne bi želel slišati na radiu?

Tadeja Valentina
Adam, 9. c

RASTEM S KNJIGO - KULTURNI DAN

V petek, 8. aprila zjutraj, smo se sedmi razredi ob 8.20 uri zbrali v šolski knjižnici. Tam nam je knjižničarka razložila, kako bo ta dan potekal ter zakaj se projekt imenuje RASTEM S KNJIGO.

Potem smo se z razredom odpravili v Hočko knjižnico, v kateri nas je sprejela prijazna knjižničarka. Ta nam je povedala, zakaj so ilustratorji knjig pomembni ter nam pokazala številne ilustracije slovenskih ilustratorjev. Tam smo prejeli knjigo Iskanje Eve. Knjigo nam je podaril Zavoda za šolstvo.

Nato smo odšli v šolsko knjižnico, v kateri smo po skupinah reševali Mega kviz, ki je vseboval 5 sklopov.

Po končanem kvizu smo se odpravili v razred Danijele Metličar Vukmanič, kjer nam je učiteljica prebrala uvod knjige, ki smo jo pred kratkim dobili. Pogledali smo si tudi posnetek, v katerem je avtor Damijan Šinigoj povedal nekaj besed o knjigi Iskanje Eve. Pozneje smo prejeli naloge, ki so se navezovala na prejeto knjigo.

Naš dan se je končal s skupno fotografijo sedmih razredov na naši šoli. Večini učencev je bil vseh Mega kviz, pri katerem smo se vsi izjemno zabavali.

Danaja Šparakl, 7. B

V Hočki knjižnici nas je knjižničarka lepo sprejela.

Ustvarjamo
na dano
temo.

V dar smo dobili knjigo.

OB PROJEKTU »RASTEM S KNJIGO«

Ta aprilski dan smo imeli 7. razredi kulturni dan. V dar smo dobili knjigo Iskanje Eve avtorja Damijana Šinigoja in se še bolj poglobili v poglavje Načrt na strani 10, kjer Leonu naenkrat zazvoni računalnik z klicem na zaslonu. Naša naloga pa je bila na zanimiv način predstaviti pogovor Leona in Eve, kako preko elektronske pošte kujeta načrt kje, kdaj in kako se bosta srečala.

EvaDBest: Hej, Švedek! Kok si kej?

LeonE: O, Balkanka! Jst sm OK, pa kok gre pa teb

EvaDBest: Ne ti men Balkanka, Švedek! Moj fotr je ful težak dons, cel cajt mi neke teži, tk da mi bo glavo odneslo.

LeonE: Zkj? –

EvaDBest: Pa, neki trobi, da sm preveč na skypu s tabo pa da bi ful rabla neke fren- de, s katerimi se poznam u živo, a veš? Lublan- ski folk pa to.

LeonE: Ja, kera beda. Pa kuko lahk živiš tle?

EvaDBest: Ma nwm. Blo bi lepo, da bi se midva uživ poznala, veš, kukr prava frenda.

LeonE: Ja, sm jas živim na Švedskem, ti pa v Lublani.

EvaDBest: Neko noro finto sem se spomnila.

LeonE: Kva? Reč.

EvaDBest: Met počitnicami poletnimi lohk s famijlo pridete v Sloveni, veš, kukr u knjigah!!!

LeonE: LOL, ja sam jih bom mogu pune naudušit. Mogoč lahk kakšn PPT naretiš al neki. Hočjo se vozit po Švedski pa neke zanimivosti gledat.

EvaDBest: Joj, kira beda. Veš kj, jst ti bom predstavitev naredla pa prevedla v gugl prevajalni- ku sam bo mogoč mal čudn ven prišlo.

LeonE: Ok, kje pa bi se dobla?

EvaDBest: Ma nwm... Na Lublanskem tromostovju?

LeonE: Nwm kj je to, bom pogledal na googlu.

LeonE: Vidu sm, ful je lepo. Kdaj pa bi se dobla?

EvaDBest: Nam se šola konča 25. Junija.

LeonE: Nam tut! Se dobima v juliju?

EvaDBest: Je 15. Julija uredi?

LeonE: Ja, ja, super je!

EvaDBest: Kul. Torej 15. julija, na tromostovju.

LeonE: Fajn, it moram. Bye.

EvaDBest: Čav, adijo.

Avtorji tega besedila so: Daša Bejat Krajnc, Žan Alimanović, Zala Ekart in Klea Marko, 7. B.

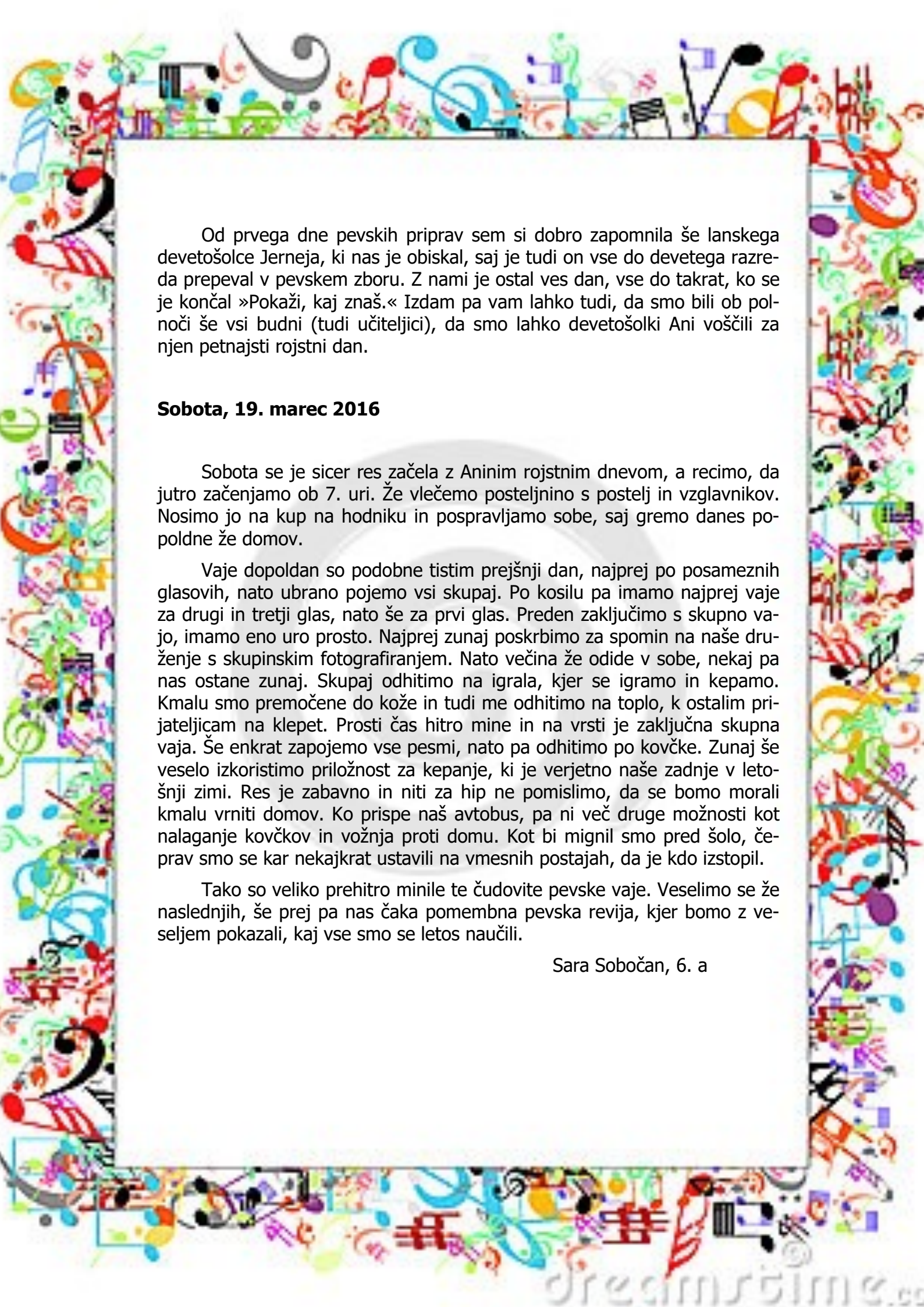
Mladinski pevski zbor spet intenzivno vadi

Pevke in dva pevca so spet uživali obdani s snegom na pevskih pripravah v Zidanškovem domu.

Petek, 18. marec 2016

Danes je petek, a se nam niti malo ne mudi v šolo. Polni pričakovanj in željni spet videti Zidanškov dom ter preživeti v njem pevski vikend, se peljemo intenzivnim pripravam naproti.

Že zgodaj dopoldan veseli prispemo na dvorišče pred dom. Lepo ga je spet videti in se ob pogledu nanj spomniti lanskih priprav. Vedeli smo, da bo tukaj tudi letos prijetno, saj nas je pred domom pričakal beli sneg. Urno smo se zapodili v dom, stekli v klet in se rešili čevljev, nato pa vsak s svojo prtljago odhiteli iskat nam namenjene sobe. Kmalu po tem, ko smo sobe našli in se v njih udobno namestili, je zazvonil zvonec in odšli smo na malico. Po malici smo imeli še malo odmora, nato pa se je začelo opevanje in vaje po glasovih. Vsak glas je imel petinštirideset minut posamezne vaje in petinštirideset minut vaje z drugima dvema glasovoma. Prav takšen urnik smo imeli tudi popoldan. Zvečer smo se predstavili v igri »Pokaži, kaj znaš«. Vsaka soba je pripravila eno točko. Nekateri so čarali s kartami, drugi so peli, nekateri igrali, skratka, vsak je pripravil nekaj zanimivega. Dve najboljši skupini sta se uvrstili v drugi krog, v katerem je ocenjevalo in odločalo občinstvo. Da boste vedeli, zmagale so punce, ki so si same izmislile zanimivo pesem in v drugem krogu dodale še nekaj akrobacijskih trikov.

Od prvega dne pevskih priprav sem si dobro zapomnila še lanskega devetošolce Jerneja, ki nas je obiskal, saj je tudi on vse do devetega razreda prepeval v pevskem zboru. Z nami je ostal ves dan, vse do takrat, ko se je končal »Pokaži, kaj znaš.« Izdam pa vam lahko tudi, da smo bili ob polnoči še vsi budni (tudi učiteljici), da smo lahko devetošolki Ani voščili za njen petnajsti rojstni dan.

Sobota, 19. marec 2016

Sobota se je sicer res začela z Aninim rojstnim dnevom, a recimo, da jutro začnemo ob 7. uri. Že vlečemo posteljnino s postelj in vzglavnikov. Nosimo jo na kup na hodniku in pospravljamo sobe, saj gremo danes popoldne že domov.

Vaje dopoldan so podobne tistim prejšnji dan, najprej po posameznih glasovih, nato ubrano pojemo vsi skupaj. Po kosilu pa imamo najprej vaje za drugi in tretji glas, nato še za prvi glas. Preden zaključimo s skupno vajo, imamo eno uro prosto. Najprej zunaj poskrbimo za spomin na naše druženje s skupinskim fotografiranjem. Nato večina že odide v sobe, nekaj pa nas ostane zunaj. Skupaj odhitimo na igrala, kjer se igramo in kepamo. Kmalu smo premočene do kože in tudi me odhitimo na toplo, k ostalim prijateljicam na klepet. Prosti čas hitro mine in na vrsti je zaključna skupna vaja. Še enkrat zapojemo vse pesmi, nato pa odhitimo po kovčke. Zunaj še veselo izkoristimo priložnost za kepanje, ki je verjetno naše zadnje v letošnji zimi. Res je zabavno in niti za hip ne pomislimo, da se bomo morali kmalu vrniti domov. Ko prispe naš avtobus, pa ni več druge možnosti kot nalaganje kovčkov in vožnja proti domu. Kot bi mignil smo pred šolo, čeprav smo se kar nekajkrat ustavili na vmesnih postajah, da je kdo izstopil.

Tako so veliko prehitro minile te čudovite pevske vaje. Veselimo se že naslednjih, še prej pa nas čaka pomembna pevska revija, kjer bomo z veseljem pokazali, kaj vse smo se letos naučili.

Sara Sobočan, 6. a

MAVRICA USTVARJALNOSTI

Juhu! Bliža se konec šolskega leta. Če se z mislimi ozrem nazaj, smo od septembra do maja prehodili dolgo in naporno šolsko pot. Veliko smo se naučili, zato so se učitelji odločili, da se še zadnjič predstavimo staršem in prijateljem.

V sredo, 18. maja, je v Kulturnem domu Hoče potekala prireditev Mavrica ustvarjalnosti. Na njej so se predstavili šolski pevski zbori ter dramska skupina devetošolcev z igro TV skeč.

Prireditev se je začela z najmlajšimi člani našega pevskega zbora. Ob spremstvu pianista so korajžno odpeli nekaj pesmi. Nato sta zapela še otroški in mladinski pevski zbor, v katerem prepevam tudi sama. Program je povezovala sošolka Lara. Pred zaključkom našega nastopa se je naša zborovodkinja Maja Paulič z rožico zahvalila vsem devetošolkam za dolgoletno petje v pevskem zboru. Za tem pa je sledila dramska igra, s katero so se nam zadnjič predstavili naši devetošolci. V njej so pokazali vse svoje gledališke spretnosti, gledalci pa so se ob gledanju sprostiti in nasmejali. Njihov trud pa je bil na koncu poplačan z bučnim aplavzom gledalcev in zahvalo mentorice Andreje Kladnik. Prireditev Mavrica ustvarjalnosti je z lepimi besedami zaokrožil naš ravnatelj Alojz Velički.

Lana Levar, 8. a

»PIŽAMA DAN« DEVETOŠOLCEV

Na šoli so devetošolci ponovno nekaj ušpičili! V torek, 24.5.2016, so se odločili, da v šolo pridejo kar v pižamah. Čemu? Vsega nam niso razkrili, vendar so se odločili, da se bliža čas, ko morajo tudi oni malo jeziti učitelje, se kdaj pohecati in priti v šolo kar "iz postelje". Kaj pa so na to rekli učitelji?... Mnogi izmed njih so bili presenečeni, seveda v pozitivnem smislu, saj so mislili, da izgledajo izjemno dobro! Bili pa so tudi nekateri učitelji, ki so se nad tem zgrozili in se jim je zdelo čez rob neprimerno. Če želite izvedeti več, povprašajte kar devetošolce same.

Elle Kukovec, 9. c

PUSTNO PRAZNOVANJE

V torek, 9. 2. 2016, je na šolska vrata ponovno potrkal pust. Na hodnikih smo lahko opazili Napoleona, veverico, hippie, muce, čarovnice, šolo pa je ob vhodu stražil vojak...

Rajanje se je začelo v telovadnici, kjer smo ob predstavitvi ge. Renate Brglez spoznali ljudske zgodbe o pustu in pustne šege.

Po predstavitvi je sledila malica, ki so se je učenci zelo razveselili, saj smo, kot se ob tem času spodobi, jedli krofe.

»Mastnih ust« se je dan nadaljeval z izdelavo mask v učilnicah. Vsak razred je izdelal svojo razredno masko, vse so bile na temo narave - rastlin in živali. Šesta razreda sta nam predstavila gozdne živali, sedma razreda sta upodobila rastline in rože, z osmim razredom smo odpotovali v podvodni svet in z devetimi razredi visoko v nebo, kjer smo razprli krila in poleteli v svet ptic. Vsak razred se je nato v telovadnici predstavil s posamezno točko. Od plesočih muc, igre med lisico, medvedom in drugimi gozdnimi živalmi, do zajčjega breaka, plesočih ptic in podvodnih bitij. Lahko bi rekli, da smo odpotovali v »narobe svet.« Ob koncu je komisija podelila nagrade najboljšim maskam.

Čestitamo vsem, saj je bil z vami dan pestrejši in bolj barvit ter da ste z vašim rajanjem in veseljem poskrbeli za dobro letino (ocene) oz. »debelo repo« v letu 2016.

Nika Zidar 9. c

PRVIČ V VLOGI OBČINSKIH SVETNIKOV

Učenci OŠ HOČE in OŠ SLIVNICA so se 17. 2. 2016 ob 10. uri prvič udeležili otroškega občinskega sveta. Učenci so zasedli mesta pravih občinskih svetnikov in se poskušali vživeti v njihovo vlogo.

Foto: Domen Repa

Razpravo je vodil župan občine g. Marko Soršak in skupaj z udeleženci obravnaval potrditev za ustvarjalno preživljanje prostega časa med poletnimi počitnicami. Učenci so izražali svoja mnenja in predlagali razne športne aktivnosti s turnirji, orientacijski tek in kino na prostem. Program naj bi bil samo za učence prve triade, a so ga po željah učencev razširili tudi za učence druge in tretje triade.

Glavna točka programa je bila obravnava in potrditev programa za ustvarjalno preživljanje prostega časa med poletnimi počitnicami. Razpravo je vodil župan občine Hoče-Slivnica, g. Marko Soršak. Predstavniki šol smo izražali svoja mnenja in podajali predloge, za katere upamo, da jih bodo tudi upoštevali. Učenci smo med drugim predlagali razne športne aktivnosti s turnirji, orientacijski tek in kino na prostem.

Seja je trajala približno 45 minut, a za nas je bilo to skoraj prekratko, saj smo se v šoli in doma temeljito pripravili na razpravo in imeli posledično veliko dobrih idej. Svoje predloge o ureditvi občine smo napisali na posebne liste, ki smo jih zbrali, da jih bodo lahko pristojni temeljito pregledali. Za tem so se učenci slikali še z županom.

Ude-

leženi so bili: Marko Šibila, Žiga Petrovič, Lana Malek, Samo Kosmanič, Jonatan Jezernik, Hana Ledinek, Lucija Golob, Rok Paulinič, Brina Fras in Manca Visočnik. Spremljala jih je Lidija Mazgan.

Zala Leskovar, 8. b

SPOZNALI SMO PREDSEDNIKA IN BILI PRIČA PODPISU SPORAZUMA

Rektor Univerze v Mariboru prof. dr. *Igor Tičar* in župan naše občine sta v petek, 4. 3. 2016 **podpisala sporazum o sodelovanju na področju trajnostnega in družbeno odgovornega razvoja občine Hoče- Slivnica**. Ustvariti želijo okolje, ki bo z razvojem, ustvarjanjem in pridobivanjem znanj pripomoglo k razvoju občine.

Slovesnosti so bili deležni zgolj povabljeni oziroma prijavljeni gosti. V vlogi slavnostnega gosta in govornika se je predstavil *predsednik Republike Slovenije, Borut Pahor*. Priča podpisu pa smo bili tudi nastopajoči- pevci mladinskega pevskega zbora naše šole pod vodstvom Maje Paulič. Ti smo izkoristili priložnost in napravili sedaj aktualen »selfie« z gospodom predsednikom. Prijazno se je odzval na kratek klepet in nam tudi sam toplo in radovedno podal vprašanja o naši prihodnosti in željah za nadaljnje šolanje. Modroval nam je, da je pred nami še celo življenje in naj ga izkoristimo ter v njem uživamo, kot smo danes uživali ob petju na odru.

ZLATA KUHALNICA

10. maja smo se z učiteljico Jožico Klužer odpravili v Maribor na tekmovanje z imenom Zlata kuhalnica. Na tekmovanju smo morali kuhati sladico in glavno jed. Za kuhanje smo imeli na razpolago 1 uro časa.

Že zgodaj zjutraj smo si pripravili sestavine za kuhanje. Nekaj smo jih narezali in stehtali. Na srednjo gostinsko in turistično šolo smo se odpeljali s taksijem. Ko smo prispeli, so nas za dobrodošlico tudi pogostili. To nam je bilo zelo všeč. Na začetku smo se morali vsi predstaviti. Cela skupina je odšla pred mize in povedali smo nekaj o sebi. Predstavili smo kratko igro, seveda na temo kuhanja. Vsi smo imeli malo treme, ampak na koncu se je izšlo. Po predstavitvi je bil čas za kuhanje. Odpravili smo se v kuhinje.

Trije glavni kuharji smo bili kar pod pritiskom, saj nismo vedeli, ali bo šlo vse po načrtu. Pripravili smo mizo in takoj po objavi, da lahko pričnemo, tudi pričeli s kuhanjem. Na začetku se nam je še malo zatikal, saj smo imeli tremo, toda kasneje nam je tekmovanje postalo všeč in v njem smo uživali ter se trudili skuhati čim boljšo jed. Glavna jed, ki smo jo morali pripraviti, se je imenovala Oženjena kaša, to je rižota z ajdovo kašo in zelenjavo. Za sladico pa smo pripravili ajdov krapec, prav tako iz ajdove moke. Zelo smo se potrudili in hitro skuhali, tako da nam je na koncu ostalo še celo nekaj prostega časa. Jed smo morali servirati tudi na krožnike. Bili smo zelo zadovoljni s tem, kar smo naredili. Po kuhanju smo imeli veliko časa, saj so kuharji okušali našo hrano in jo ocenjevali. Odpravili smo se v mesto in pojedli sladoled. Čez približno eno uro smo se vrnili nazaj na srednjo šolo. Bili smo neučakani, kdaj bodo vidni rezultati našega truda. Na žalost smo dobili srebrno priznanje, čeprav smo bili zelo zadovoljeni. Dobili smo nekaj daril in si jih porazdelili med seboj. Po dolgem dnevu smo se odpeljali nazaj prosti naši šoli.

Pred šolo smo se utrujeni in hkrati veseli poslovili in vsak je odšel na svojo stran.

Laren Sedlanič, 8. b

EKOLOGIJA JE LAHKO ZABAVNA

Narava je za nas ljudi izjemnega pomena, zato tudi skrbi zanjo in ločevanja odpadkov ne smemo zanemariti. Slovenci se tega še posebej zavemo 22. aprila, ko praznujemo dan zemlje, v okviru katerega prirejamo čistilne akcije in očistimo domač kraj. Na naši šoli pa smo ga zapečatili še z eko dnevom, kjer smo z mislijo na čistejšo Zemljo preživeli šolski dan.

Prvotno smo se zbrali v matičnih učilnicah, kjer smo si ogledali video o naravnih čudesih Zemlje ter se s pomočjo

Power-pointa spomnili in ponovili, kar vse smo se že pretekla leta naučili o ločevanju odpadkov. Razdelili smo se v skupine z namenom, da bomo izdelovali plakate, a so se naši fantje odločili še malo obujati spomine na svoje otroštvo ter se raje zabavali z izdelovanjem eko kopic - ladij iz časopisnega papirja.

Njihovo pristno otroško veselje je še pravi čas prekinila razredničarka in opomnila na čas, ki nam je naznanjal, da moramo zapustiti učilnico in se napotiti proti telovadnici. Nekateri so se sicer odločili za sprehod okrog šole, ostali smo se pa po programu predajali raznim športnim aktivnostim; fantje so se navduševali nad hokejem, punce smo pa za spremembo igrale nogomet ter igri med dvema in med štirimi ognji. Lačnih trebuščkov smo se napotili proti jedilnici, kjer smo z nasmehom na obrazu zagledali eno naših najljubših malic - hamburgerje.

Po njej smo 8. razredi končno dočakali ocene pisnega preizkusa iz geografije, za spremembo večina s srečo v očeh. Dobili smo pa tudi fotografije razreda, ki smo jih začeli veselo podpisovati, a smo morali kar hitro končati, saj so nas igralci že čakali. V stari telovadnici smo si ogledali predstavo o živalih in smetarskem škratu, ki jim je nagajal s smetenjem, ampak so ga oni na koncu ulovili ter nesli na policijo. Igra je bila sicer zanimiva in smešna toda osebno menim, da vsebinsko ni bila več primerna za 3. triado. Po koncu smo se vrnili v matične učilnice, iz katerih smo se pa kar hitro spet selili, tokrat v računalniško učilnico, kjer smo rešili anketo o šolski prehrani. V razredu smo dokončali podpisovanje razrednih fotografij ter čas do konca pouka zapolnili s prijetnim pogovorom s sošolci.

Če povzamem, je za nami še en čudovit in sproščujoč dan s predihom ekologije, ki je kar naznanjal super začetek še enega sončnega, spomladanskega vikenda.

NOČ BRANJA 2016

V petek, 1. 4. 2016 ob 18.00, smo se zbrali v šoli, da bi začeli nov dogodek, kjer bi se podali v svet knjig.

Učiteljice so nam, otrokom OŠ Hoče in OŠ Miklavž, že na začetku predstavile aktivnosti, ki jih bomo počeli skozi ta dva dneva. Avla je bila lepo pripravljena za našo prvo točko, skozi katero smo se natančneje spoznali. Po enournem spoznavanju smo se razdelili v skupine, da bi raziskovali svet knjig in predstavili noč branja. Midve sva odšli v skupino, kjer smo skrbeli za prehrano. Za večerjo smo pripravili pico in kompot. Ob delu smo se neizmerno zabavali ter se med delom včasih tudi do ušes nasmejali.

Po delavnicah je sledila večerja, za katero morava reči, da je bila odlična. Sledile so priprave na spanje, vendar to še ni bil zaključek prečudovitega dne, temveč le začetek. Sledilo je razgibavanje, kjer smo zaplesali zumbo ob čudoviti glasbi. Po razgibavanju smo se odšli osvežit, nato pa je sledil razburljiv kviz. Tekmovala sta OŠ Hoče in OŠ Miklavž. Pri tem tekmovanju smo morali priznati poraz, saj je bil Miklavž boljši za dve točki.

Sledila je čajanka, ob kateri smo spoznali svetovni dan knjig (world book day). Zraven smo pili odličen čaj ter si privoščili dobrote iz domače kuhinje. Prebrali smo pravljico z naslovom Nekoč je..., ki je bila izbrana za svetovni dan knjige.

Ogledali smo si tudi film z naslovom Prazgodovina človeka, ampak po filmu smo se na žalost morali podati v svet sanj. Pred tem pa smo doživeli nočno branje -branje z nočno lučko.

Zjutraj smo se zbudili že ob 7.00 in se je že začel nov dan. Odšli smo na zajtrk, saj smo bili sestradani. Pojedli smo rogljiček, polnjen z marmelado, in popili sadni čaj. Nato je sledilo pospravljanje naših reči in učilnic. Noč branja se je bližala koncu in odšli smo v telovadnico, kjer smo na čudovit način zaključili noč branja.

Ta dogodek nama bo ostal v srcu za vedno in ob misli nanj se bova vedno nasmejali.

Annika Planinšek in Pia Beranič 7.b

ZMAGA V BELTINCIH

V sredo, 10. 2. 2016, sva se novinarki že navsezgodaj zjutraj z dvema odbojkar-skima ekipama odpravili na pot proti Prekmurju. Takoj ko smo vstopili v avto-bus, se je začelo glasno predvajanje glasbe in govorjenje, ki se še dolgo ni umirilo. Po kakšni polurni vožnji pa smo zapeljali skozi predor in na drugi strani nas je čakala prava snežna pravljica, ki je bila v popolnem nasprotju z zelenjem v Hočah. Snežni metež je bil celo tako močan, da smo se slabih petnajst minut vozili za snežnimi plugi, kar je vzdušje na avtobusu še bolj razživel.

Po prihodu na drugo stran Mure smo dekliško ekipo odložili v Murski soboti, z dečki pa smo se odpeljali do osnovne šole Beltinci. Tam so se fantje dobro ogreli in po uvo-du, ki so ga pripravile plesalke OŠ Beltinci, pričeli svojo prvo tekmo z OŠ Železar in si z zagreto igro pridobili prepričljivo zmago. Vendar to še ni bil konec tekmovanja za naše fante. Namreč takoj po tekmi z Beltinci jih je na igrišču čakala ekipa osnovne šole Železar in fantje so tudi njih kljub neprestanem naporu zmagali in se s tem uvr-stili na naslednjo stopnjo tekmovanja v šolski odbojki.

Po zaključku tekme so fantje radostno sedli na avtobus in se skupaj odpeljali naproti puncam, ki pa dokler smo mi prišli še niso končale, zato smo se posedli na tribuno in navijali na vsa grla vse do njihovega zadnjega servisa. Na žalost se puncam ni uspelo uvrstiti naprej, ampak kolikor sem lahko videla, so se borile do zadnjega. Zato česti-tajmo obema ekipama, ker si to zaslužita.

Lena Uranjek, 9.b

NI SE VSE KONČALO, KOT BI SI ŽELELI

10. februarja so odbojkarice Formisa že navsezgodaj zjutraj sedle na avtobus in se napotile v Mursko Soboto, kjer so odigrale četrtfinalno tekmo z tamkajšnjimi odbojkaricami.

Presenečenje je dekleta čakalo že takoj, ko so sestopila iz avtobusa, kajti nihče si ni mislil, da bo naletaval sneg. Bilo je prav lepo na pogled, a za občudovanje ni bilo časa, saj so odbojkarice morale pričiti s pripravami na tekmo.

Ko so dekleta prispela, so se napotila v slačilnice in se s trenerko Angelino Ajnihar pogovorile o igralnih tehnikah. Preoblekla so se in se napotila v športno dvorano, kjer so se najprej igrale »igrice«, da bi svoje telo prebudile in se pripravile na boj. Šele nato je sledilo pravo ogrevanje z žogami in ostale priprave na tekmo.

Po temeljitih pripravah je pisk sodnika naznanil začetek tekme in tribune so se pričele polniti. Dekleta so naredile odličen uvod v tekmo in tekmice vodile za dve točki do prve polovice igre. A ni se vse izteklo kot so si želele in na koncu tekme so nasprotnice iz Murske Sobote zmagale z rezultatom 25 proti 23.

Z domačimi tekmicami so odigrale še dva niza in v prvem nizi izenačile rezultat, tako da so tekmice premagale za celih enajst točk. Drugi niz je bil slabše odigran, saj so igralke Murske Sobote premagale naše starejše deklice za šest točk.

Po porazu so v dvorano prišle naslednje nasprotnice iz Koroške ter pričele z ogrevanjem. Čez dobre pol ure se je tekma začela. Igralke Formisa so se odločno zagnale v igro in tudi zmagale.

A v naslednjih dveh nizih jim je zmaga le za las ušla in tako so se poražene morale vrniti domov. Čeprav so tokrat ostale brez zmage, verjamemo, da bo naslednjič zmaga njihova.

Ana Dolenc, 9.a

PREMALO ZA FINALE

V sredo, 06. 4. 2016, je potekal polfinalni turnir. Domačini so bili odbojkarji OŠ Dušana Flisa Hoče, gosti pa z OŠ Braslovče in z OŠ Bratov Polančič.

Predstavitev šole pa sta popestrili navijačici Kaja Dovečar in Brina Fras. Pričetek tekme je razglasil ravnatelj naše šole, Alojz Velički, ki je poudaril, da naj fantje igrajo v smislu »fair play«. Na to so dečki še s ponosom prisluhnili slovenski himni in odšli zmagi naproti.

Prvi so se med seboj pomerili igralci Hoč in Braslovč. Domačini so na igrišče prišli dobre in željne volje po zmagi. Njihova igra pa je dokazala, kako visoko ceno ima dobro vzdušje v igrišču. Tako so z rezultatom 25:15 v prvem nizu bili bližje zmagi. Zadnjo zmagovalno točko pa je z napadom doprinesel Luka Vrečko. Fantje so si z rezultatom 25:19 priborili borbo za 1. in 2. mesto.

S kom pa se bodo naši športniki borili za prvo mesto, pa je odločala druga tekma med OŠ Braslovče in OŠ Bratov Polančič. Prvi set se je končal 23:25. Tako da se vse do konca naslednjega seta ni vedelo, kdo je močnejši. A odbojkarji iz Maribora so ostro dokazali, da so boljši. Braslovče so jim vzele zgolj 7 točk.

Volja Hočanov, ki smo jo občudovali v njihovi prvi tekmi, pa se je izgubila v naslednji igri. Kljub svetlim trenutkom, kot so bile odlične zaporedne točke Lana Ivančiča, doseženih odličnih blokov in servisov drugih igralcev, je bilo premalo. Fantje so popustili in Mariborčanom z veliko razliko predali zmago.

1. TEKMA (Hoče : Braslovče)	25:15 - 25:19
2. TEKMA (Braslovče : Bratov Polančič)	23:25 - 7:25
3. TEKMA (Hoče : Bratov Polančič)	12:25 - 17:25

Vodja ekipe:

-Darij Kotnik

-Boštjan Koren

-Loredana Cristea

OŠ HOČE:

- Niko Brumen
- Gal Šiško Podjaveršek
- Gal Dolenc,
- Lan Ivančič,
- Luka Vrečko,
- Gašper Rebernak,
- Rok Porekar,
- Mario Vesenjaj,
- Jaka Verk,
- Luka Primec,
- Laren Sedlanič,
- Rok Bračko.

1. OŠ Bratov Polančič (uvrstili v finale)

2. OŠ Dušana Flisa Hoče

3. OŠ Braslovče

Fotografije: Manja PAUKO

Članek: Manja PAUKO

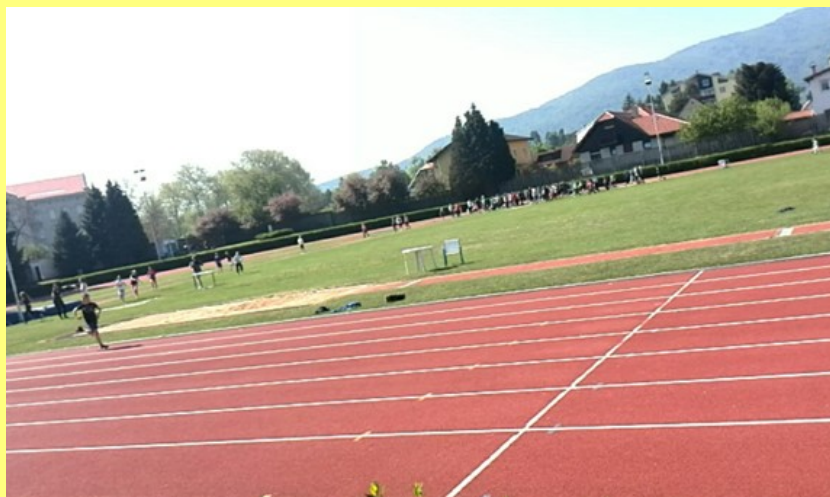
ŠPORTNI DAN - POLJANE

V četrtek, 21. 4. 2016, smo se učenci od 5. do 9. razreda ob 8. uri zbrali pred večnamensko športno dvorano. Okoli 8.30 smo se posedli v avtobuse in se odpeljali proti Poljanam, kjer smo v špotnem duhu preživeli cel dan. Med seboj smo se pomerili v teku na 60m in 600m, v skoku v daljino in metu vorteksa. Po prihodu so nekateri razredi že imeli aktivnosti po urniku, ostali so se ogrevali ali pa kratkočasili z nogometom. Mi, 8.b, smo začeli s tekom na 60m ter nadaljevali s skokom v daljino. Sledila je malica, sestavljena iz sirove štručke in jabolčnega soka. Po njej je prišel čas za najtežji preizkus tistega dne - tek na 600m, zaključili pa smo z metom kladiva. Pri slednjem nam je ponagajal veter, sicer pa je bilo vreme ostali del dneva čudovito sončno. Utrujeni od napornega dne smo se okoli pol enih vrnili v šolo.

Učenci iz 8.b so dan pokomentirali takole:

Zala Ana: "Bilo je super, še posebej malica in tek na 600 metrov. Edino, kar me je zmotilo, je bil veter pri metu vorteksa."

Sara: "Meni je bilo fajn, je pa res, da je bilo naporno in sem bila na koncu dne zelo utrujena."

Neja: "Zdelo se mi je še kar vredno, saj sem bila 7. na 600m. Drugače pa je bil lep sončen dan, na soncu je bilo super, ampak me je na žalost opeklo."

Laren: "Imel sem se vredno, sicer sem imel na začetku malo treme, a sem kasneje kar dobro tekkel."

Maruša: "Res je, da smo uživali ob druženju, a po mojem mnenju je bil malo prenaporen tek na 600 metrov."

Lucija Golob, 8. b

LITERARNO-USTVARJALNI KOTIČEK

Ustvarjali smo pri pouku.

CESTA

Za milion godina, vekova,
i stoleća.
Za milion leta, zime
i proleća.
Biće drugi ljudi, biće
druga mesta,
Al' ostaće ista, ona naša,
stara cesta.

Trava i korenje, prekriće
nam draga mesta,
Al' ostaće ista, ona naša,
stara cesta.

Duvaće oluje, kiše i vetrovi,
padaće hladni divlji smetovi.
Menjaće se vreme,
gradovi i mesta.
Al' ostaće ista,
ona naša stara cesta.

Andela Cenić, 8. b

KO SE ŠOLSKI SVET ZMANJŠA

Ko se učiteljica skrči,
postane – učenka.

Ko se zvezek skrči,
postane – beležka.

Ko se torba zmanjša,
postane – nahrbtnik.

Ko se berilo zmanjša,
postane – slovar.

Ko se plakat pomanjša,
postane – list.

Ko se šola pomanjša,
postane – vrtec.

In zapre vrata tej šolski pesmi.

Anja, Karin, Mateja 6.a

KAKO SE MANJŠAJO STVARI

Ko se čevelj zmanjša,
postane – sandal.

Ko se hrib zmanjša,
postane – grič.

Ko se gora zniža,
postane – hrib.

Ko se hiša zmanjša,
postane – uta.

Ko se reka zmanjša,
postane - potok.

Ko se podgana zmanjša,
postane – miš.

Ko se morje zmanjša,
postane – jezero.

Ko se volk zmanjša,
postane – pes.

Ko se Peter Prevc pomanjša,
postane – orel.
In odleti v svet.

Tai, Nik, Noel, Jan 6.A

KAKO IZ VELIKEGA NASTANE MALO

Ko se tabla zmanjša,
postane – ploščica.

Ko se zvezek zmanjša,
postane – beležka.

Ko se država pomanjša,
postane – vas.

Ko se palica pomanjša,
postane – barvica.

Ko se skala zmanjša,
postane – kamen.

Ko se drevo zniža,
postane – grm.

Ko se sonce skrči,
postane – Zemlja.

In potuje po vesolju.

NEBESNA TELESA

**Sedem milijard je na svetu ljudi,
sedem milijard je različnih poti.
Drugačne morale, sanje, strahovi,
različne kulture, različni domovi.**

**Pa vendar nam vsem je nekaj skupno,
nad nami le en je zvezdni obod.
Vsi hodimo pod istim Soncem
in Luna vsem v temi kaže pot.**

**Obzorje vseh ljudi izginja
v svetlo modro nebo.
Že tisoče let tako je bilo
in še tisoč let bo tako.**

Lara Paul, 9.b

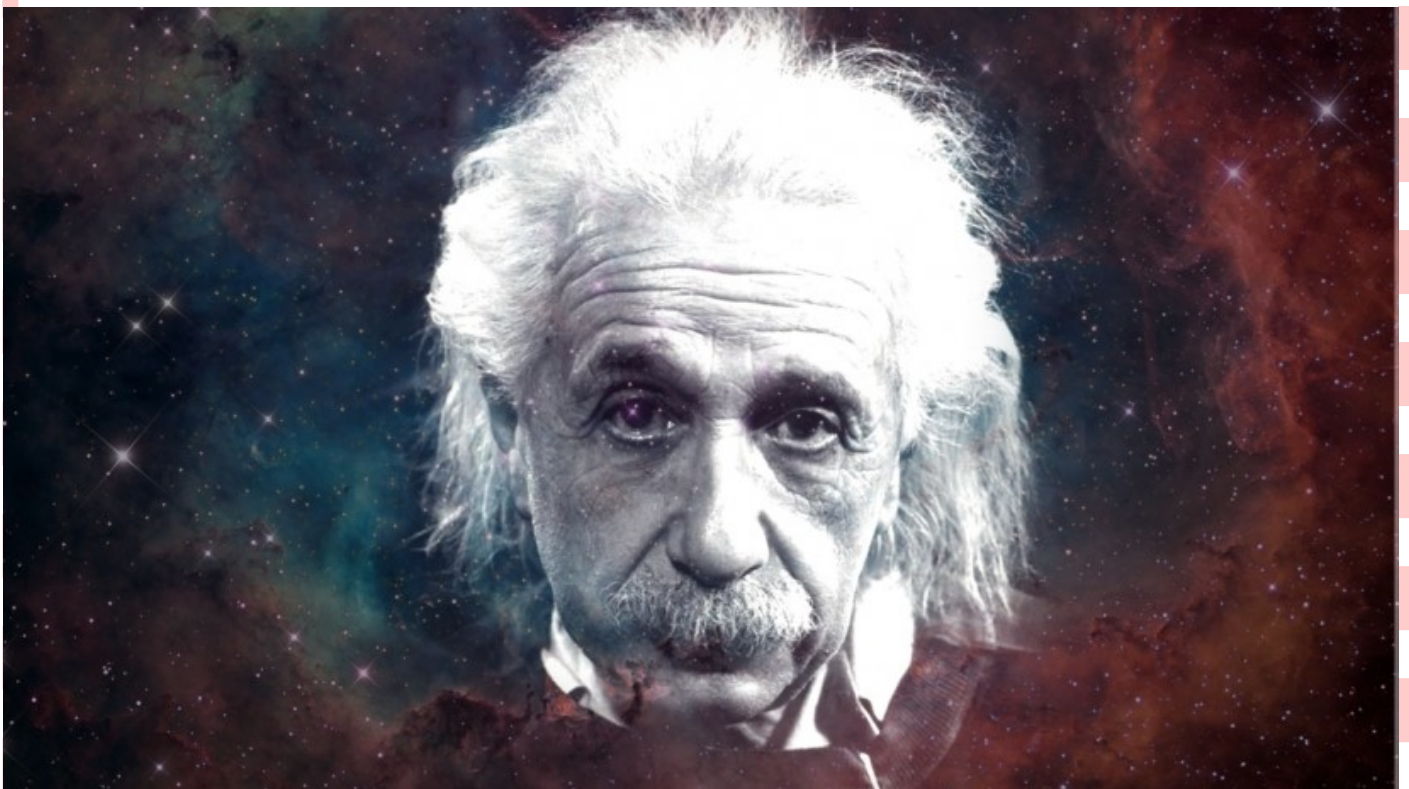
Pamet

Vsi jo imamo-
eni majhno, drugi veliko.
Če vadiš bliskovito
in se trudiš na vso moč,
potem ti pamet je v pomoč.

Z njo se gibam sem ter tja
in tudi rečem bla bla bla.
Z njo mi misel odtava daleč proč,
pri učenju pa sem z njo navzoč.

Ne želim je dati nikomur,
z njo sem srečen in vesel,
včasih žalosten in zaskrbljen,
pa vendar jo uporabljam venomer.

Laren Sedlanič, 8. b

PRIJATELJSTVO

Prijateljstvo je dragoceni dar,
ki z nami se smeji vsak dan.
Skrivnosti in skrbi molči,
ker življenja brez njega ni.

Prijateljstvo je kakor sonce na deževen dan,
ki nas nasmeji ter z radostjo in veseljem obdari.
Lahko tudi kakor roža oveni,
a z ljubeznijo ponovno zacveti.

Pravo prijateljstvo je tisto,
ki mu meja ni,
brez katerega nam svet smrdi.

Prijateljstvo je najlepši občutek,
ki ga človek doživi
in tudi po smrti,
še vedno v nas njegov plamen gori.

Sara Kolmanič, 8. b

PETER UJEL JE VETER

Vrhunski si, Peter ti,
na nebu si doma
kakor s krili režeš,
v obod sveta.

Od tebe sije strašna moč,
vsem si kakor angel skakajoč.
V tebi ni kančka strahu.

Nasprotniki zate so prijatelji,
a na tekmi stojijo pod tabo
in strmijo v slovensko zastavo.

Vrhunski si, Peter ti, vendar ko v zraku si,
sapo jemlješ nam in kri,
a na koncu zmaga ti ne zbeži.
Slovincem moč v roke vlivaš,
s toploto jim dušo oblivaš,
vsi ljudje zate pesti držijo,
tvoje zmage se z veseljem veselijo.

Zame si junak
in lepote tvojega leta ljubi vsak !
Prevc ti si naš heroj,
s teboj smo vsak nocoj !

Klemen Korže, 9. b

UPANJE

Upanje se rodi
iz preprostih stvari,
je smisel življenja
za mnoge ljudi.

Upanje ne stane,
ima le pozitiven naboj.
Spomni nas na stare čase,
bolečino z njih pa tlači v zaboj.

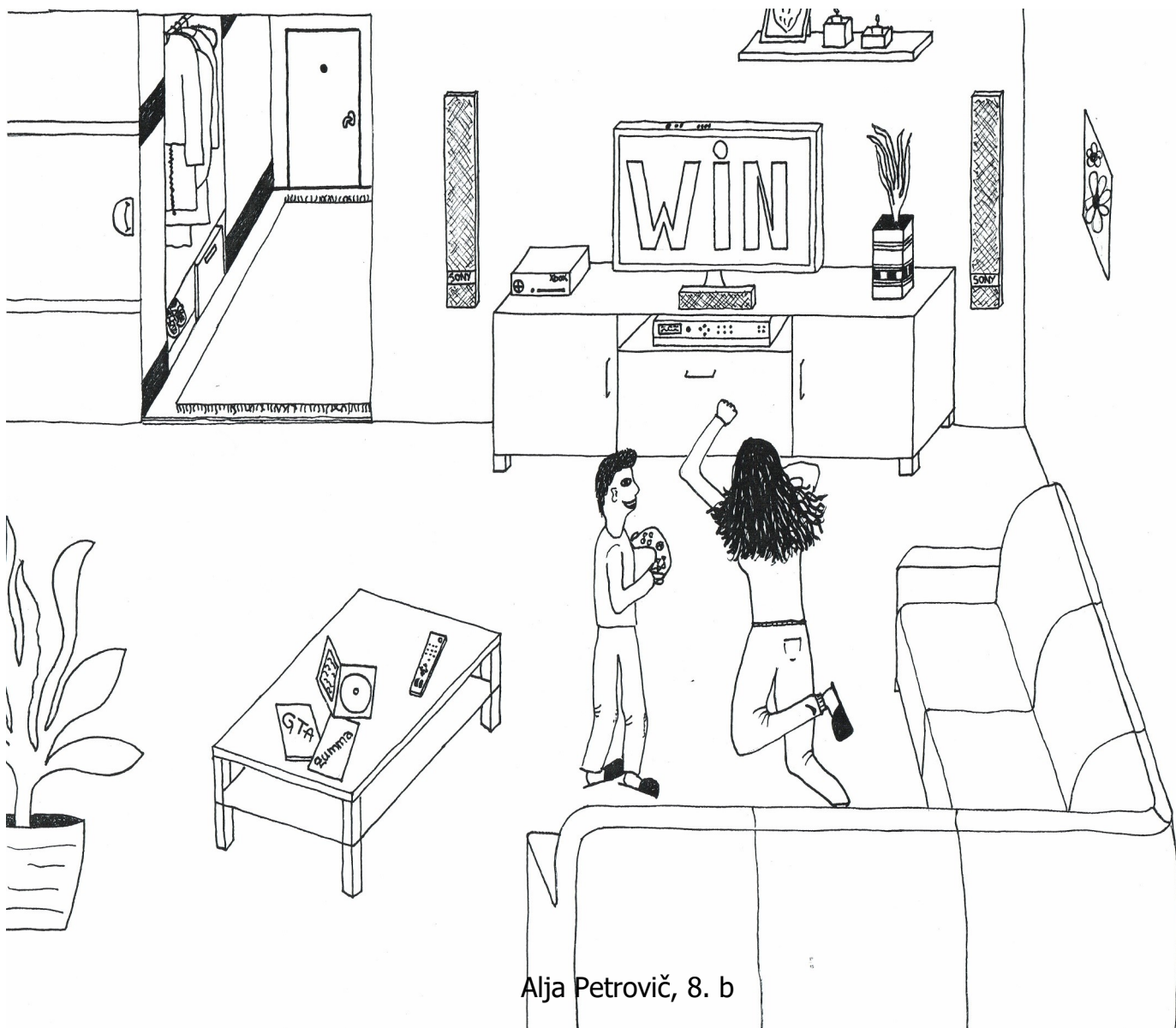
Človek bo upal,
ko ga boli.
Brez njega bi kar obupal,
zdaj se pa bori.

Takrat upanje vidi kot prihodnost,
brez zapletov in zablod.
A kaj ko je ta norost,
le naše domišlije plod.

Lahko pa upa,
da se več ne zbudi.
Če upanju nič več ne zaupa,
ga up na cedilu pusti.

Lucija Golob, 8. b

Alja Petrovič, 8. b

Jonatan Jezernik, 7.b

Daša Lukič, 9. c

Kaja Dovečar, 9. a

Doris Lorber, 9.c

Kaja Hanc, 8.a

Lana Levar, 8.a

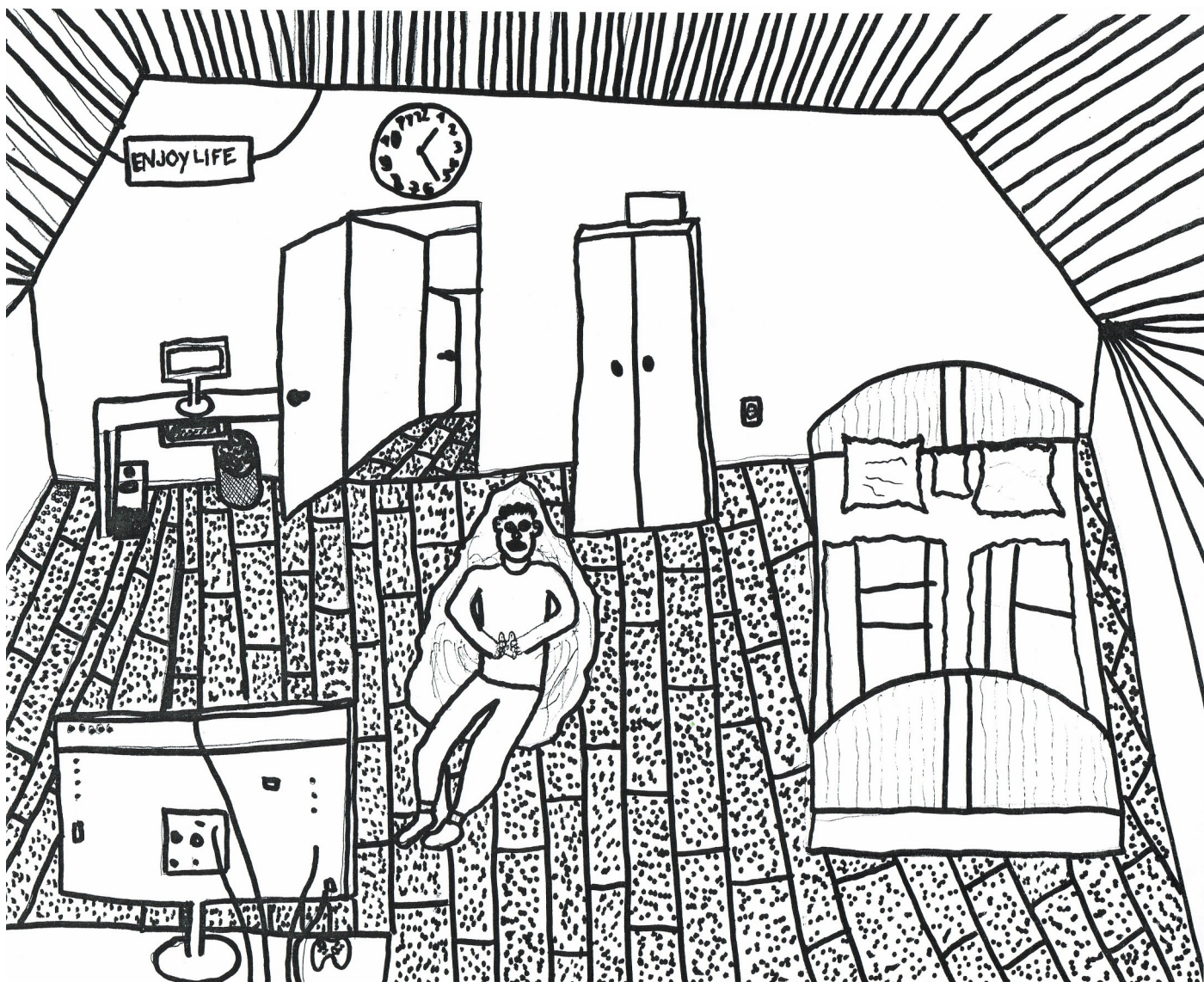
LANA LEVAR 2016

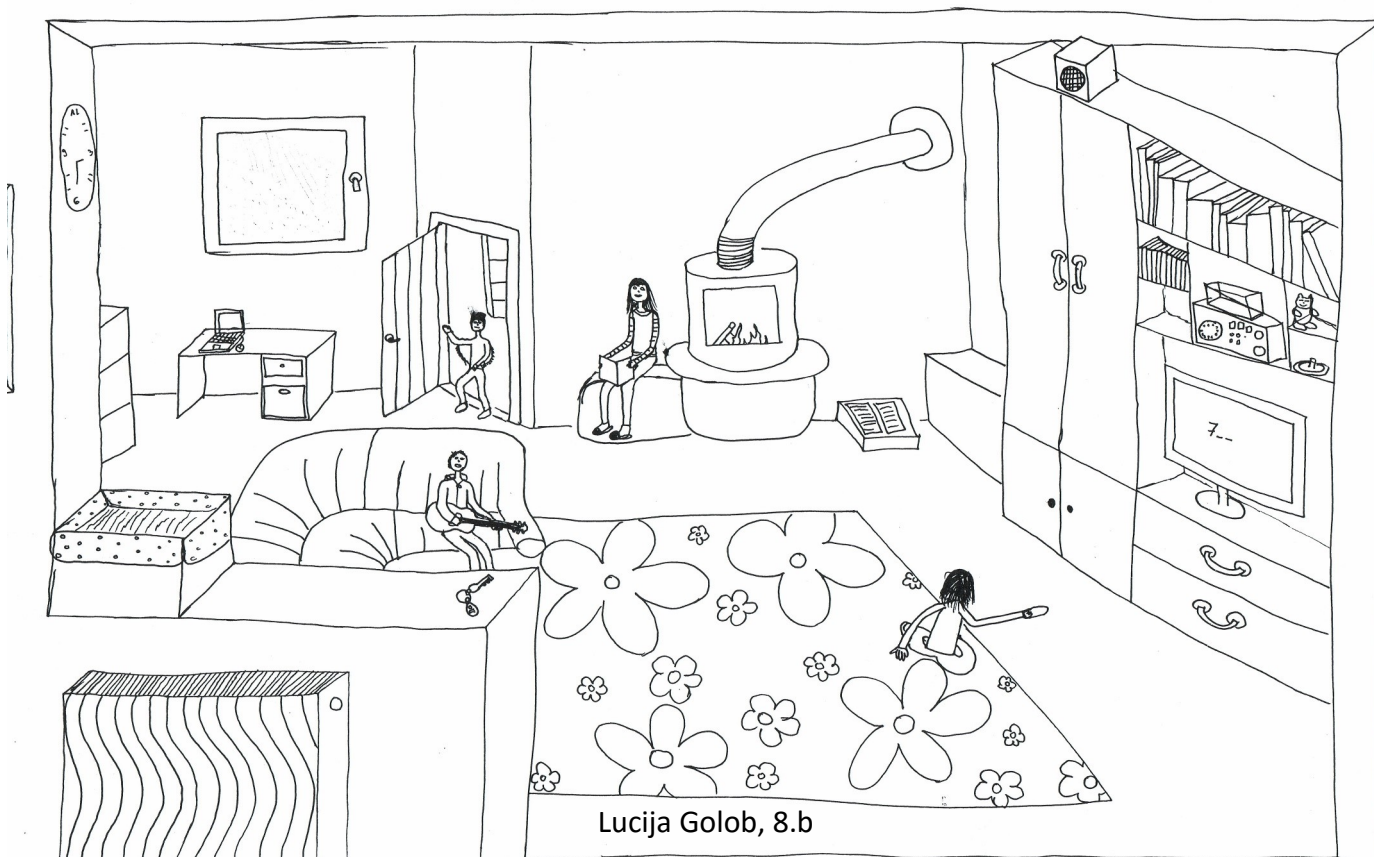
Lara Paul, 9.b

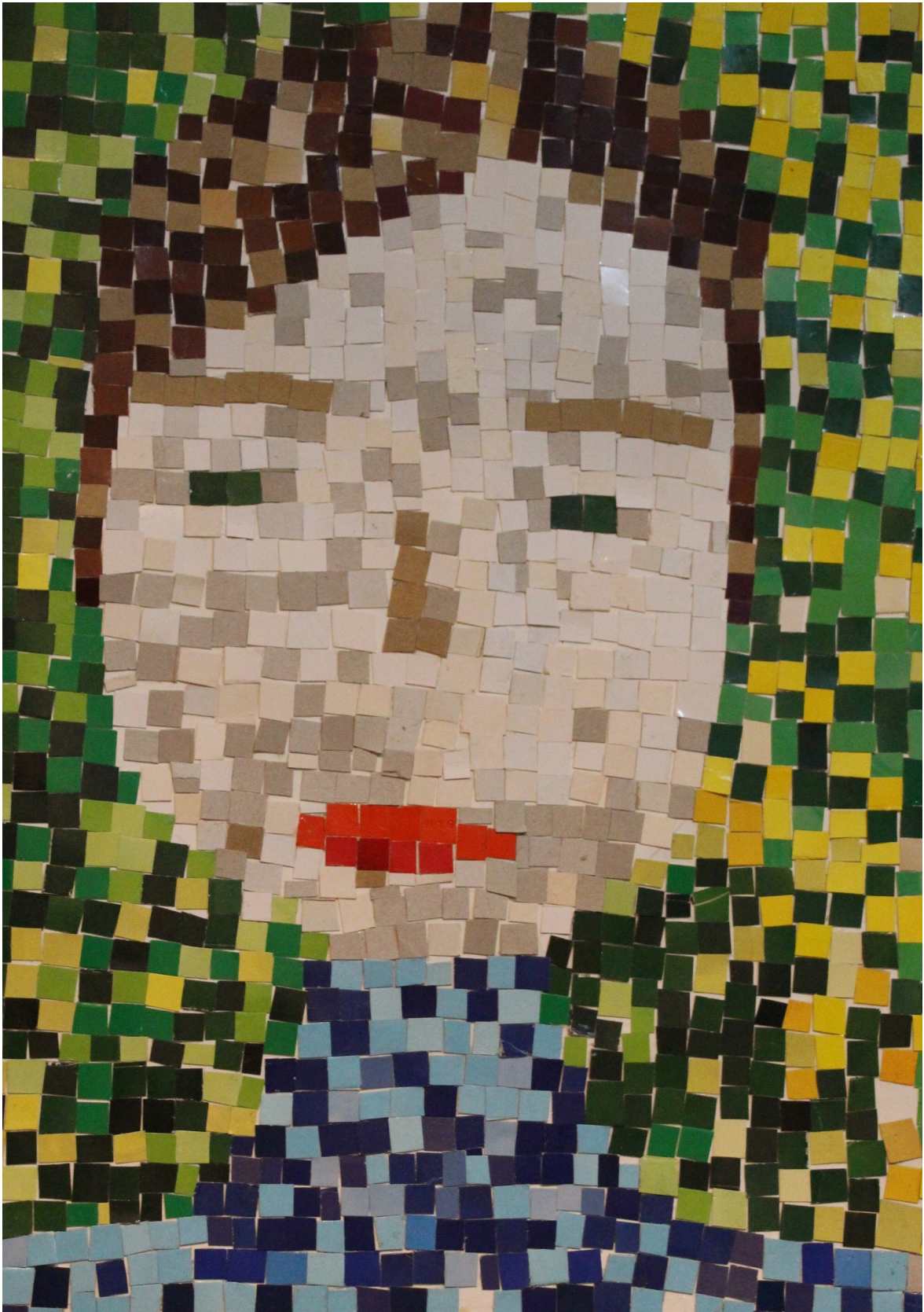
Lana Levar, 8.a

Laren Sedlanič, 8.b

Lucija Golob, 8.b

Lucija Golob, 8.b

Manca Visočnik, 9.c

Nika Stavanja, 9.b

CICIČUDO HOČE

Nika Turner

Anja Golob

Aleksander Šiberč Anja Grahovac

Aleksander Jazbec

Lana Štern

DAN ZEMLJE

Pozdravljeni **EKO** prijatelji!

V petek, 22. 4. 2016, smo na šoli imeli EKO dan. Izvedli smo kar nekaj aktivnosti, ki so se navezovala na temo ODPADKI. Učenci so tako izdelovali izdelke iz odpadnih materialov, ponovili svoje znanje s pomočjo teorije in kviza, izdelovali plakate, sadili okrasne lončnice, gledali krajše filme o svetovnem dnevu Zemlje. Razredna stopnja je opravila krajšo čistilno akcijo v oklici šoli.

Skupaj z vrtcem in podružnično šolo smo si ogledali gledališko predstavo SMETIŠČNI ŠKRAT gledališča KU-KUC. Učenci in otroci so se ob predstavi zelo zabavali.

S tem dnevom smo tudi zaključili okoljsko humanitarno akcijo zbiranja plastenk Jaz, ti, mi za Slovenijo. Skupaj smo zbrali 820 kg plastenk.

V 1. a razredu so učenci z učiteljicama sadili rože. Njihovi cvetlični lončki so bile odpadne plastenke, napolnjene z zemljo. Te cvetlične plastenke sedaj krasijo ograjo naše zunanje igralne površine.

Maja Petrović Kos,
metorica EKO šole

EKO ZGODBICE

Nekega dne je Zemlja obiskala sosednje planete in se potožila Marsu in Jupitru, da ljudje na njej ne skrbijo lepo zanjo.

Zemlja: »Mars, poglej kako sem umazana in grda! 22. aprila je bil moj rojstni dan, a ljudje me ta dan niso nič manj onesnaževali.«

Mars: »Poglej mene, kako sem ves žareč, ti pa si tako lepo rjava, zelena in modra. Prav lepa si in jaz si želim, da bi bil enak kot ti.«

Zemlja: »Ampak ti nisi tako umazan. Poklicala bom Jupitra, mogoče mi bo on pomagal. Jupiter, Jupiter!«

Jupiter: »Zdravo, sem že tu. Zakaj sta me klicala?«

Zemlja: »Pomagaj mi, moji prebivalci me preveč onesnažujejo!«

Jupiter: »V redu, poklical bom moje vesoljce, da bodo tvoje ljudi naučili olike.«

Zemlja: »Juhu, zopet bom čista!!!«

Gala L., Lina P., Tia R.,

2. a

Živela je Zemlja. Bila je zelo onesnažena. Želela si je, da bi njeni prebivalci bolj skrbeli zanjo.

Zemlja je zato rekla: »Mars, poglej kakšna sem. Vsa sem onesnažena. Nihče ne skrbi zame, pa še rojstni dan imam!«

Mars: »Joj, ali si bolna?«

Zemlja: »Ne vem, cel dan že kašljam, zato mislim da sem. Kriva so tista drobcena bitja, ki kurijo, smetijo in me še in še onesnažujejo. Odločila sem se, da bom rojstni dan razglasila za DAN ZEMLJE.

Mars: »Kaj je to Dan Zemlje?«

Zemlja: »To je dan, ko bodo vsi zemljani še posebej skrbeli zame.«

Mars: »A tako!«

Zemlja: »Sedaj morava pa poskrbeti, da bodo moji prebivalci izvedeli za ta dan.«

Mars: »Že vem, lahko pošljem svoje Marsovce, da jim to povedo!«

Od takrat, na 22. april, vsi prebivalci na Zemlji čistijo naravo.

Ana Š., Nika Ž., 2. a

NARAVOSLOVNI DAN

Manjkalo je samo še letalo

Z avtobusom smo se odpeljali v Maribor. Ko smo izstopili, smo šli na avtobusno postajo. Ogledali smo si njen notranji del. Na steni za izhod smo videli ogromno uro. Bila je nekaj posebnega.

Ta dan sem se zelo zabavala, ker smo si ogledali avtobusno in železniško postajo ter letališče. **ANA, 2. a**

Bili smo na naravoslovnem dnevu v Mariboru. Najbolj mi je bilo všeč na železniški postaji, ker sem se lahko potem peljal z električnim vlakom. Med vožnjo sem se lahko pogovarjal s sošolci. Ko smo izstopili iz vlaka, nas je avtobus odpeljal na letališče. Vse mi je bilo zelo všeč! **SVIT, 2. a**

Ko smo prišli na železniško postajo, smo si jo najprej dobro ogledali. Na veliki tabli je pisalo kam vse se lahko peljemo. Mi smo se peljali do Hoč. Vsak je dobil svojo vozno karto.

LILIT, 2. a

Ko smo prišli do letališča, smo najprej zavili na teraso. Tam smo opazovali tri letala, ki so vzletala. Vsa so imela zadaj pripeto jadralno letalo. Potem smo odšli po letališču, kjer smo bili kot pravi potniki. Zelo smo se zabavali. **GALA, 2. a**

Šli smo tudi na letališče. V letališču smo najprej zagledali prvo letalo, ki ga je ustvaril Edvard Rusjan. Šli smo skozi vrata, ki so zapiskala, če si na sebi imel kaj kovine. Bilo je zelo zabavno!

TIA, 2. a

ČEBELARSKI KROŽEK

Letos obiskujemo čebelarski krožek štiri učenke. Že vso leto pridno spoznavamo čebele. Bile smo tudi že na dveh čebelarskih izletih, en pa nas še čaka.

Najprej smo bile pri čebelarju Brvarju v Rogozi. Ima veliko čebelnjakov in še več čebel. Ko smo si ogledale čebelnjak, smo videle, da so čebele zelo aktivne. Nismo se jim približale, saj nismo želele biti popikane. Ogledale smo si še zadnji del čebelnjaka, v katerega smo stopile skozi vrata. Tam smo zagledali posteljo. Čebelar nam pove, da ko se slabo počuti, si tam odpočije. Naslednjič ko smo čebelarja ponovno obiskali, smo točili med. Čebelarjeva žena nam je pokazala, kako se toči med. Bilo je zabavno. Vse smo želele poskusiti. Tudi učiteljica. Čebelar nam je ponudil meden kolač, ki ga je spekla njegova žena. Dobili smo tudi recept. Bili smo zadovoljni, ko smo videli, koliko medu nam je uspelo stočiti.

Veselimo se že 2. junija, ko si bomo ogledali še čebelnjake na Pohorju.

Učenke čebelarskega krožka: Lara, Monja, Ajda in Špela ter mentorica

Silvija Tkalec.

Mladi pesniki ustvarjajo

UGANKA

Ko je ura čisto pozna,
prebudi se teta grozna.
Potika se naokrog
in kokoške postavi v krog.
Ko jih gleda pa pomisli,
te bi bile dobre v mojih ustih.
Potem se tiho, hitro umakne,
da je kakšen kmet ne odplakne.

ZDRAVJE

Če sem zdrav,
nimam skoraj nobenih težav.
Rad se na svežem zraku veliko gibam,
v prehrani bi se moral večkrat posvetiti
ribam.
Na jedilniku je sadje in zelenjava,
da pametna je moja glava.
Če jem česen,
vsak prehlad prenesem.
Zelo pomembna je higiena,
da ne smrdim kot hijena.
Ponoči se dobro naspim,
da zjutraj se kot nov zbudim.

Rene Potočnik, 5. C

NAPAKA

Napako sem naredil
in kršitev dobil.
Nekaj sem zlomil
in vedel, da sem polomil.
Ko kršitev sem dobil,
plakat sem naredil.
Na plakatu pisalo je,
kakšno lepo obnašanje je.
Hodil sem po šoli,
po razredih naokoli.
V devetem razredu sem končal
in napako prepoznal.
Ta izkušnja naučila me je,
da porednost ne izplača se.

Tian Lovec Halilagić, 5. C

ZDRAVJE

Naše dobro zdravje,
to prvo je poglavje.
Zelenjava in pa sadje,
to ta pravo je ozadje.
Hruške, slive in banana,
to je prava zdrava hrana.
Pred jedjo pa roke umit,
da bacile brcneš v rit.

Tim Cic, 5. C

Sanje

Sanjam o roži najlepši,
roži najlepših sanj.
Blodim po poti
in grem neznano kam.
Ne najdem rože dovolj lepe,
zato se obrnem stran in grem drugam.
Pa čez nekaj časa, kar tako,
naenkrat najdem jo.
Je lepa, velika. Komu naj jo dam?
Ali naj jo kar za sebe imam.
V sanjah seveda gre staršem, družini v roke
in vsi veseli so dobrote te.

Tara Rečnik, 5. b

Zate ...

Letela sem kot ptica,
v prelepih poletnih dneh,
ko prispela sem do cilja,
je zapihal veter poletnih dni.

Tam so ogromna vrata,
ki vodijo v neznan kraj.
za ogromnimi vrati so velika vrata,
ki odpeljejo te v živi raj.

Za velikimi vrati so manjša vrata,
ki pokažejo nam lepoto jesenskih dni.

Za manjšimi vrati,
so še manjša vrata,
ki nas odpeljejo v čudežni raj,
kjer godi se zabaven kraj.

Za še manjšimi vrati,
so najmanjša vrata,
ki ti popestrijo misli,
ko nekaj ti slabše gre.

Za najmanjšimi vrati,
so še ena vrata.

To so vratca,
ki odpeljejo te v hišo,
kjer ptički skupaj živijo.

V hiši je še ena hiša – manjša. Tam kolibriji sami živijo.

V manjši hiši je še ena hiša. Tam čmrlji sami živijo.

V manjši hiši so najmanjša vrata.

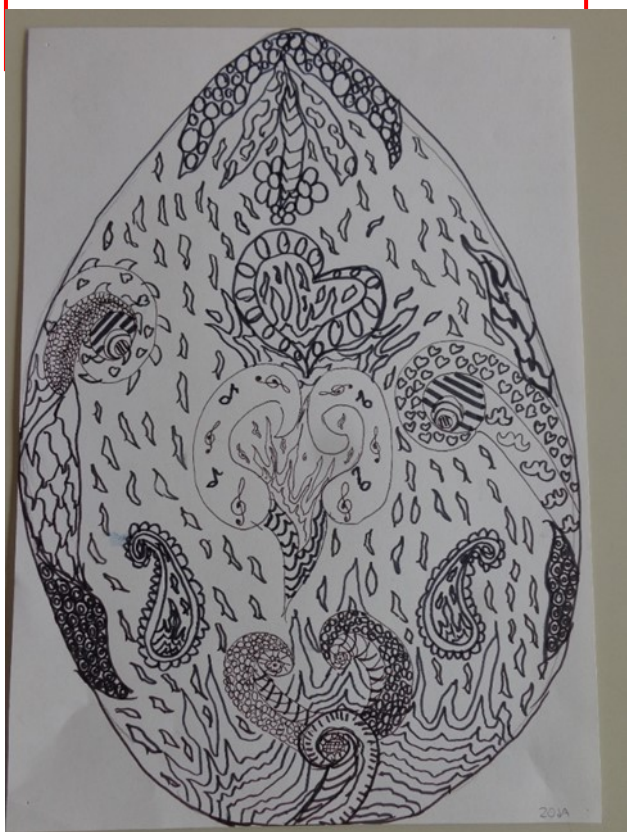
V najmanjši hiši je cvetličarna.

V cvetličarni je roža.
Lepa, pisana in velika.

Ta roža je le zate.

Samo ena in dišiča.

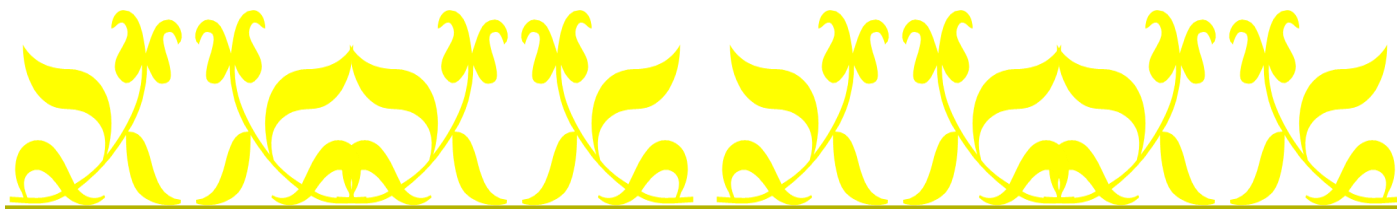
(Amanda Brglez, 5.B)

ZOJA GLAVAN ČANDER, 3. a

TRINA KACIJAN, 3. a

NEKEGA DNE

Pred enim letom smo imeli v gasilskem domu Bohova občni zbor. Prišli so vsi gasilci iz Bohove, Hoč, Hotinje vasi in Maribora.

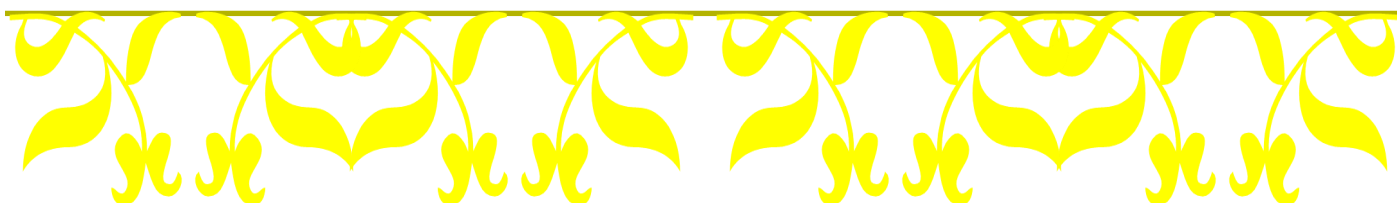
Komaj sem čakala, ker sem vedela, da bom dobila značko vzornega pionirja. Na ta dan sem bila pripravljena že leta pred tem. Zjutraj sem se zbudila, oblekla svoja gasilska oblačila, si naredila čopke in počakala na soseda Nika. Z bratom Urbanom sva zajtrkovala, nato je pozvonilo. Niko je prišel! Stekla sem do vrat in jih odprla. Pritekel je še Urban in skupaj smo se lahko odpravili.

Ko smo prišli do gasilskega doma, smo se odpravili v sejno sobo. Gasilci so se že zbirali in čakali, se pogovarjali. Prišli so še zadnji in lahko smo začeli. Na začetku so nam razdelili dnevni red. Opazila sem, da je bilo podeljevanje nagrad in priznanj zadnje n seznamu, zato sem sedla in se dolgočasila. Kmalu sem ugotovila, da je še kar zanimivo in sem začela poslušati. Končno je prišlo na vrsto podeljevanje nagrad in priznanj. So že rekli za vzornega pionirja, sem se že želela vstati, ko so poklicali Urbana Frangeža. Bila sem žalostna. Ponovno so klicali, spet sem se želela kar vstati, a so poklicali Nika Kovačiča. Bila sem žalostna, ker nisem dobila broške in priznanja. Začela sem se jokati ter pobegniti iz sejne sobe. Ob tem so me videli župan in predsednik gasilskega društva Bohova. Žalostna sem odšla v prazen kotiček, nekam ven in se skrila za gasilski avto in tam še naprej jokala. Ko sem se pomirila, sem se odpravila nazaj v sejno sobo. Prijatelji so se že pogovarjali s predsednikom gasilskega društva v Mariboru. Naročena so bila trojna priznanja, prinesli pa so samo dve.

Čez en mesec sem tudi jaz dobila priznanje vzornega pionirja in še sedaj ga nosim s ponosom.

Maja Frangež, 5. c

ZGODILO SE JE

Že od zgodnjega otroštva so mi bile vseč pravljice. Ena izmed najljubših mi je bila Volk in sedem kozličkov. Vsaj enkrat sem si želel videti to predstavo. In res se je zgodilo. Mama me je neke pomladne nedelje leta 2008 peljala v lutkovno gledališče na Rotovski trg v Maribor.

Do gledališča nisva prišla čisto z avtom, ampak sva morala malo pešačiti. Bil sem zelo vznemirjen, ker sem komaj čakal na predstavo. V dolgi vrsti pred blagajno, sem se hotel vrniti, da bi čim prej prišel na vrsto, vendar mi mama tega ni pustila. Končno sva prišla na vrsto in kupila dve vstopnici za lutkovno predstavo Volk in trije kozlički. To ni bila običajna predstava, ker ni nastopalo sedem kozličkov, ampak so bili samo trije. Vedno bolj sem bil vznemirjen, ko sva stopila v dvorano. Dvorana je imela strop prevlečen s temno modrim žametom, posutim s srebrnimi in zlatimi zvezdicami. To pa mi je bilo najbolj všeč: zastor, temno rdeče barve. Končno se je zastor dvignil in vsi smo začeli navdušeno ploskati. Všeč mi je bila velika lesena hišica, v kateri so bili trije snežno beli kozlički z roza nosovi in roza uhlji. Posebnost te predstave je bil moderni volk, ki je igral na kitaro in privabljal kozličke. Okoli vratu je imel na vrvici obešen star radio. Ko se je predstava končala, sva se napotila iz velike čarobne dvorane. Pri vhodu v dvorano sva srečala Mateja, ki je moj najboljši prijatelj.

Skupaj smo odšli na sladoled k sladoledarni Lastovka in se pogovarjali o predstavi. Ta predstava mi bo za vedno ostala v spominu, pa čeprav sem bil takrat star samo tri leta.

MOJA MAMA (Liam Štraub, 2. a)

Blaž Jug, 5. C

MOJA MAMA (Nika Žnider, 2. a)

BRANJE JE NAJPOMEMBNEJŠE

Skozi celo šolsko leto sem brala knjige ob katerih sem se smejala in jih nato pripovedovala za bralno značko.

Prišel je maj in bližal se je zaključek bralne značke. Po šoli so se že krožile govorice, da nas bo obiskal ilustrator Uroš Hrovat. En teden pred zaključkom sem zagledala velik plakat na katerem je pisalo, da nas bo 11. maja obiskal ilustrator Uroš Hrovat. Zelo sem bila vesela, da sem opravila bralno značko in ga bom lahko spoznala. Počasi je prišla ta sreda in po malici smo se odpravili v staro telovadnico. Na stolu smo zagledali visokega moškega, ki je risal na dolgo vrsto papirja prilepljenega na steno. Dve puncici sta nam ga predstavili in ko je začel govoriti, smo veselo zaploskali. Čez nekaj minut je začel risati s flomastrom čisto svoj strip. Bili smo navdušeni nad njegovim delom, saj nihče od nas ne riše tako dobro. Proti koncu so bile še podelitve za naj bralca. Prebrali so veliko knjig in si nagrado zaslužili.

Bilo je super in tudi v prihodnje vem, da bom vztrajala pri branju, ker mi branje bogati besedni zaklad in ker sem deležna nagrade; to je obisk znane književne osebe.

Živa Luttenberger Vajngerl, 5. c

OGLEDALI SMO SI KRIPTO V HOČAH

V četrtek, 10.3.2016, smo si šli ogledat Hočko kripto. Ko smo prišli do cerkve, sta nas tam pričakala gospod Čander in gospod Petrič. Razdelili smo se v dve skupini. Prva skupina si je šla pogledat kripto, druga pa arheološke table. Ko smo bili v kripti, smo izvedeli veliko novega. Na primer, da ko so bika zaklali, so kri zlili po žrtveniku. Žrtvenik je kamen, na katerem je rimski napis. Ko smo si ogledali žrtvenik, smo šli malo naprej po hodniku. Videli smo nagrobni kamen. Šli smo nazaj. Nekateri so videli luknjo v steni. Moji sošolci so šli skozi njo. Ko so vsi prišli iz luknje, smo odšli v manjšo sobico zraven. Gospod Čander nam je povedal, da so tu našli kosti. Nato smo odšli iz kripe in se zamenjali z drugo skupino. Medtem, ko si je druga skupina ogledovala kripto, si je prva ogledala arheološke table. Izvedeli smo, da so pod trgovino Hofer našli Rimske kamne. Ko je druga skupina prišla iz kripe, smo odšli v cerkev. Tam sem se najprej pokrižala. Sedli smo na klopi. Gospod Petrič nam je povedal zgodbo o Jezusu Kristusu, ki je na glavi nosil krono iz trnja. Na koncu smo si ogledali še slike in polni navdušenja odšli nazaj v šolo, kjer smo se o tem dogodku pogovorili.

Alin Rokavec, 3. a

Barvne zgodbe iz 2. a

Bela in nežna

Bel in nežen je sneg, ki pade vsako leto. Bela in nežna je moja jopica, ki me vedno tišči, ko jo oblečem. Bel je tudi moj šal. Ko si ga ovijem, me greje. Bel je list, na katerega rišem, bela in nežna je muca, ki vsako jutro pride na naš vrt.

Lilit Glavan Čander, 2. a

Tia Rovčanin , 2. a

Rumeno in toplo

Rumena in topla je moja račka Gaga, ki jo imam pri dedku, rumena je moja jopica, ki jo oblečem v šolo in rumen je babičin pulover, ki se vedno stisnem ob njega. Tudi moja sestra ima rumeno oblekico, ki jo nosi v vrtec. Rumena in topla je atijeva majica, ki jo nosi doma.

Gala Lah, 2. a

Zelena in živahna

Zelena živahne so moje hlače, ki jih imam v omari. Zeleni in živahni so listi na drevesu. Zeleno je steblo, na katerem raste cvet marjetice. Zelena je žaba, ki ves dan reglja.

Nino Šmigoc, 2. A

Bela in nežna

Bela, mehka in nežna je moja muca, ki jo stisnem, ko pridem iz šole. Bela in nežna sta moja starša, ki ju imam tako rada. Tudi moja jopica je bela in mehka, ko se z njo sprehajam zunaj. Bel je avto, v katerega grem, ko se kam peljem. Bela in mehka je moja postelja, v kateri ponoči mirno spim.

Nika Žnider, 2. a

PROJEKT VEZI RADOSTI V VRTCU IN ŠOLI HOČE

V četrtek, 12. 5., smo že drugo leto zapored izvedli PROJEKT VEZI RADOSTI. Z namenom da bi omogočili otrokom iz vrtca in učencem v šoli občutenja radosti ob igri vlog, preko katere bodo za en dan zamenjali vloge in utrdili prija-

Učenci prvega razreda so bivali v vrtcu od enega do več let. Radost se je znova vrniti v prostore vrtca, se igrati z »že znanimi« igracami, predvsem pa je radost srečati vzgojiteljice in mlajše otroke, s katerimi so preživeli, kar nekaj časa.

Predšolski otroci z navdušenjem zrejo v šolo in izkušnja, da bodo lahko en dan »že učenci«, prinaša veliko radosti.

Deževno jutro nas ni sploh ni oviralo, ko so se ob 8.30 otroci iz vrtca skupin Pika-polonice, Srne in Muce podali v šolo, kjer so jih sprejele učiteljice 1. razredov.

vzgojiteljicam, ki so jih peljale v vrtec. V istem času so se otroci vrtca Rogoza zapeljali z avtobusom do podružnične šole Reka, kjer jih je sprejela učiteljica 1. razreda. Vzgojiteljici je predala svoje učenke, ki jih je peljala v vrtec Rogoza. Otroci in učenci so v času dveh ur ustvarjali, se igrali, predvsem pa nabirali nove vtise. Otroci iz vrtca so povedali, da so bile učiteljice zabavne, všeč jim je bilo, da so

lahko pisali na tablo. Učencem iz šole je bilo v vrtcu najbolj všeč, da so se lahko znova vozili po toboganu in igrali z igračami.

Ob 10.30 so se zbrali otroci in učenci vca in šole Hoče v večnamenski športni dvorani Hoče, učenci podružnične šole Reka in otroci vrtca Rogoza pa v večnamenskem prostoru vrtca Rogoza. Sledilo je skupno druženje in zabavne igre. Ugotovili smo, da je v večnamenski dvorani še bolj zabavno kot zunaj in tako smo polni pričakovanj in veselja ob 12.00 končali s širokim na-

Koordinatorica projekta in svetovalna delavka vrtca, Jasna Bohnec

Obisk

Danes smo šli v novo dvorano, kjer nas je obiskal invalid Igor. Veliko smo se naučili.

Predstavil nam je življenje invalidov. Izvedela sem, da lahko invalidi igrajo različne športe npr: košarko, tenis, kolesarijo in plavajo. Pokazal je tudi, kako gredo v avto. Prebral nam je zgodbo, ki jo je sam napisal. Njen naslov je *LEV ROGI NAJDE SREČO*. Razložil je tudi, kako je on postal invalid. 25. 6. 2008 je staršem pomagal pri popravljanju strehe. Skoraj je že končal, ko se mu je v trenutku pod nogami zlomila lestev. Padel je 3 metre globoko in si zlomil hrbtenico.

Zelo nam je bilo zanimivo in smo z veseljem poslušali.

Neja Fras, 4. b

ŠOLA V NARAVI 2015/16

Zjutraj ob zgodnji uri smo se vsi zbrali pred šolo, nekateri še zaspani, ampak vsi pripravljeni za nepozaben teden. Pogovarjali smo se in se poslavljali od staršev. Končno je prišel avtobus in začelo se je.

Pot je bila dolga, ampak z dobro družbo je vsak pozabil na dolgčas. Na poti smo se ustavili, pomalicali in nadaljevali pot.

Ko smo prišli smo si ogledali sobe in se namestili. Vsak je bil navdušen nad sobo, malo manj nad skupnim straniščem, a je bila to tudi edina stvar, ki bi nas lahko motila.

Že prvi dan smo se hitro pripravili in šli na kosilo. Po kosilu smo imeli vsak dan prosto. Na sestanku smo izvedeli kaj bomo počeli in že prvi dan smo odšli na krajši pohod.

Vsak dan smo imeli kaj početi. Razdelili smo se po skupinah, po razredih. Videli smo vse. Sprehajali smo se po Tolminskih koritih, tam šli čez Hudičev most, v jamo in si ogledali avstro-ogrsko pokopališče. Spet smo se sprehodili do sotočja in se na igrišču igrali razne igre.

Videli smo tudi Nemško kostnico, tam pozlačene črke in kje je grob neznanega vojaka, na katerega le enkrat na leto posije sonce. Tudi z lokom smo streljali in plezali po umetni stezi. Vsak se je naučil kako narediti zeliščni bombon. Za pogumne pa je bilo prijemanje žuželk, kuščarjev in kač.

Obiskali smo tudi Kozlov rob, tam smo si ogledali ostanke gradu, po poti pa odšli tudi v bunker iz vojne. Merili smo temperaturo in se učili.

Ob večerih se je vedno nekaj dogajalo. Šli smo na nočni sprehod, poslušali o BIO kmetiji in za konec uživali v plesu. Vsak večer smo bili ob 21.30 v postelji. Sami pa se še en čas pogovarjali o dnevu.

Zadnji dan je bil najtežji, zdelo se je, kot da smo komaj prišli. Peljali smo se domov in staršem doma skočili v objem.

Ema Rauter 5. B

Šola v naravi

Šola v naravi,
je kot na zabavi.
Tam učenje je ful, kul,
ampak mi ne smemo pit Red-bul.

Aljažu je padel med,
tja dol na parket!
Luka riše gradove in hiše.
Kosila tukaj so odlična in očitno
voda je sveža, lepa in pitna.

Zabava je večna,
tudi veselje,
dokler naš avtobus beli ne odpelje.

Vid Rakuša, 5. a

Obisk

Danes smo šli v novo dvorano, kjer nas je obiskal invalid Igor. Veliko smo se naučili.

Predstavil nam je življenje invalidov. Izvedela sem, da lahko invalidi igrajo različne športe npr: košarko, tenis, kolesarijo in plavajo. Pokazal je tudi, kako gredo v avto. Prebral nam je zgodbo, ki jo je sam napisal. Njen naslov je *LEV ROGI NAJDE SREČO*. Razložil je tudi, kako je on postal invalid. 25. 6. 2008 je staršem pomagal pri popravljanju strehe. Skoraj je že končal, ko se mu je v trenutku pod nogami zlomila lestev. Padel je 3 metre globoko in si zlomil hrbtenico.

Zelo nam je bilo zanimivo in smo z veseljem poslušali.

Neja Fras, 4. b

Obisk invalida

Danes mi je bilo zelo všeč, saj je na šolo prišel Igor Plohl, ki je po poklicu učitelj. Zdaj je invalid.

Razlagal nam je, kaj se mu je zgodilo, da je postal invalid. Prebral nam je tudi knjigo, ki jo je sam zapisal in ima naslov *LEV ROGI NAJDE SREČO*. Predvajal nam je še filmčke, kako se invalidi ukvarjajo s športom, kako gre invalid v avto ter ga vozi in kako se invalidi vozijo s kolesom.

Ta dan je bil odličen.

Ema Mirič, 4. b

SPREJEMANJE DRUGAČNOSTI – OBISK INVALIDA IGORJA

V ponedeljek, 20. 3. 2016, nas je obiskal Igor Plohl.

Po nevihti je pomagal staršem popraviti streho. z lestve je padel na hrbet in si zlomil hrbtenico. Od takrat dalje je na invalidskem vozičku. Nog ni mogel premikati zaradi hude poškodbe. Prijatelji so mu pomagali in ga podpirali ob hudih težavah. Podarili so mu tudi avto za invalide. Ima tudi stanovanje, v katerem živi s svojo muco iz zavetišča. Uči bolne otroke, ki začasnoma ne morejo hoditi v šolo. Obiskuje tudi šole, da razloži otrokom o drugačnosti. Napisal je tudi knjigo. Ilustracije zanjo pa so naslikali njegovi učenci. Skupaj so naredili knjigo ter jo dali v knjižnico, kjer si jo lahko sposodiš in prebereš. Rad je tudi hodil plezat, kolesarit, v hribe... Osem mesecev je ležal v bolnišnici in se učil, kako iz vozička priti na posteljo, kako priti v avto, kako okrepiti roke in noge... Veliko se je naučil od fizioterapevke Urške in ostalih zdravnikov, ki so mu pomagali.

Počasi pa bo mogoče lahko še kdaj hodil.

Tina Mohorič, 4. c

NOČ BRANJA

Prišel je mrak lepega petkovega večera in vsi smo že nestrpno čakali na pričetek noči branja. Ko smo se zbirali v spodnji avli, smo tiho klepetali in se smejali.

Učiteljica Jasna je prišla po nas in nato smo se zbrali v krogu v zgornji avli. Spoznavali smo se in igrali igro presedanje.

Po spoznavanju smo se razdelili v tri skupine za delavnice. Nika, Tara in Nuša so imele veliko nesrečo, saj je bila vsaka od njih v svoji skupini.

V zeleni skupini, kjer je bila Tara, so izdelovali stripe, slike in delali so tudi veliko knjigo, na kateri piše NOČ BRANJA.

V oranžni skupini, kjer je bila Nuša, so pekli pico. Za Nušo so prav posebej naredili pico brez glutena.

V rumeni skupini, kjer je bila Nika, so si izmišljali gledališko igro.

Po delavnicah smo pojedli to okusno pico, ki so jo spekli otroci v oranžni skupini.

Sledil je zelo napeti kviz, v katerem sta se pomerili OŠ Miklavž na Dravskem polju in naša šola OŠ Dušana Flisa Hoče. Zmagala je OŠ Miklavž, ki nas je premagala za dve točki.

Bila je aerobika, preoblekli smo se v športno opremo in se odpravili po stopnicah navzdol. Razgibali smo se in se počutili prav prijetno. Zaplesali smo še par koreografij in sledila je čajanka.

Preoblekli smo se, stekli po skodelice ter se napotili h knjižnici. Tam nam je knjižničarka pripovedovala pravljico in jedli smo razno pecivo.

Prišel je čas tudi za osebno higieno. Umili smo si zobe, za tuširanje pa ni bilo časa.

Zadnja stvar, ki je bila tisti dan na urniku, je bil ogled filma ali branje knjig. Gledali smo film o razvoju človeka, vse petošolke iz naše šole pa so ostale v učilnici, vsaka v svoji spalni vreči in brale knjigo. Čez približno uro in pol smo vsi mahnili v deželo sanj.

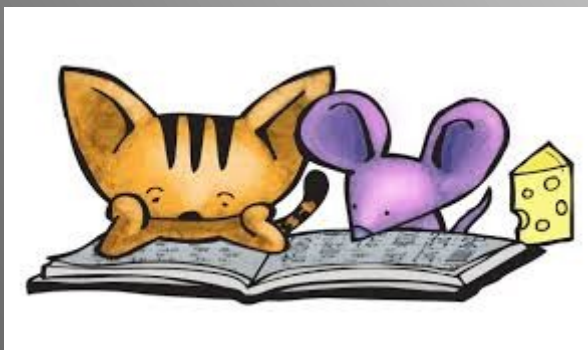
Prišel je nov deževen dan in bil je čas za zbujanje in spet ta osebna higiena. Na vrsto je seveda prišel tudi zajtrk, nato pa predstavitev skupin. Vsi so se kar izkazali. Ni bilo slabo, vsi so imeli tremo.

Tako, zdaj pa še pospravljanje blazin. Nosili smo jih vse do stare telovadnice. Ta čas je bil namenjen tudi pospravljanju stvari.

Zdaj pa še najboljši del drugega dneva, in sicer igranje v telovadnici.

Noč branja mi je bila zelo všeč, saj smo se morda s kom še boljše spoznali.

Tara Rečnik, Nuša Ornik 5.b

CICIČUDO REKA

IGRIVE ČRKE

2. d

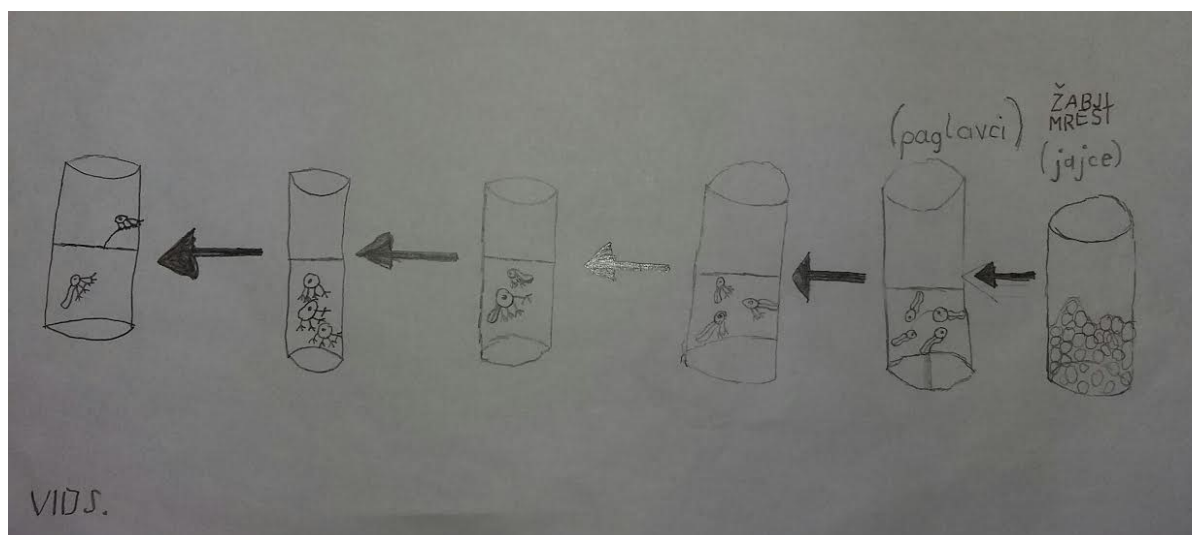

OD PAGLAVCA DO ŽABE

Najprej je učiteljica v šolo prinesla žabji mrest. Ogledovali smo si ga. Čez nekaj dni so se razvili paglavčki. Dobili so rep in oči. Nato so dobili zadnje noge. Čez nekaj tednov so nekateri paglavčki dobili še sprednje nogice. Čez noč so se enemu razvila pljuča in za konec, da ne boste mislili, da so bili na suhem, bili so v vodi. Za jest so imeli solato. Ko je en paglavec dobil pljuča, smo zlili malo vode ven, da je lahko šel na kamen. Nato je paglavce in žabico učiteljica odnesla nazaj v ribnik.

Lara Dogša, 2. d

POGOVOR 1

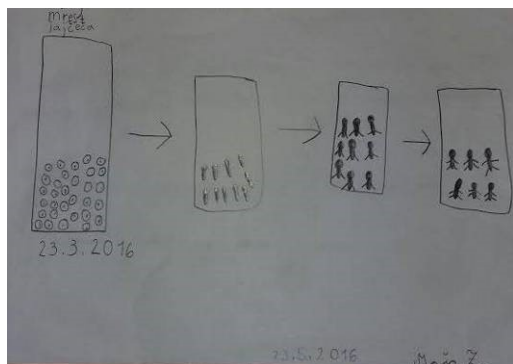
Dva paglavca že imata noge.

Samo zadnje noge imajo.

Ne, zadnje in sprednje.

Kje pa je žabica?

Tu. Pridi sem pogledat. Tu se boljše vidi.

POGOVOR 2

- Kje diha? Kdo diha s pljuči?

- Žaba.

- Zakaj pa ni na kamnu?

- Tu je notri padla.

- Kje pa je zdaj?

- Tu.

- Kaj je umrla?

- Ne.

- Kako pa veš, da je dobila pljuča?

ODSEV V VODI

Tilen Špendl, 2. d

Pia Hriberšek, 2. d

NARAVOSLOVNI DAN — TRAVNIK

Imeli smo naravoslovni dan. Odšli smo do travnika in se dogovorili, kaj bomo počeli. Spoznali smo dve novi travi. Pasja trava je imela čopke, lisičji rep pa je imel na vrhu semena. Ujeli smo tudi nekaj žuželk in jih opazovali skozi povečevalno steklo. Učiteljica jih je fotografirala. Nazadnje smo jih izpustili.

Špela Golenač, 2. d

NAGRAJEN IZDELEK

TOVORNJAK ZA PREVOZ AVTOMOBILOV

Udeležil sem se državnega tekmovanja in dobil prvo nagrado v konstruktorstvu. Izdelal sem vozilo, ki vam ga bom zdaj predstavil.

Najprej vam bom opisal sprednji del. Spredaj ima 4 kolesa in priključek za kabino, zadaj pa prikolico. Ima dve kolesi, ki sta večji kot sprednji kolesi. Na prikolici je en zatič za avte. Ima dvizno polico z dvema vilicama. Da avti ne padejo na prikolico, sta dve plošči, ki skrbita za odvoz in privoz vozil. Spodaj ima luknjo za zatič. Zaradi tega se premika v vse smeri.

Do te ideje sem prišel z gledanjem po mojem spominu. Teh tovornjakov sem videl že veliko, zato zame ta naloga ni bila zahtevna.

Timi Korošec, 4. d

UČILNICA PO MOJI MERI

Učilnica po naših željah? Takšna bi bila:

Velika kot igrišče za nogomet.

Vsak učenec bi imel v njej pisarno.

Ali pa bi bilo v njej mnogo igrač.

Sedeli bi na žogah.

Imeli bi tudi masažne sedeže.

Pod stoli bi bili ventilatorji, da bi lebdeli v zraku.

Če bi bila enaka kot zdaj, tudi ne bi bilo nič narobe.

Ali pa bi bila iz sladkorja in peciva.

Police bi bile iz napolitank.

Iz pipe bi tekkel sok.

Učili bi učenci.

Učili bi se tudi o rožah.

Fantje in deklice bi bili ločeni.

Imeli bi televizije.

Rešitve nalog bi bile objavljene za vse učence.

Hmmm, nekaj želja smo si izpolnili.

Privoščili smo si sok iz pipe in učenci kdaj pa kdaj učijo svoje sošolce.

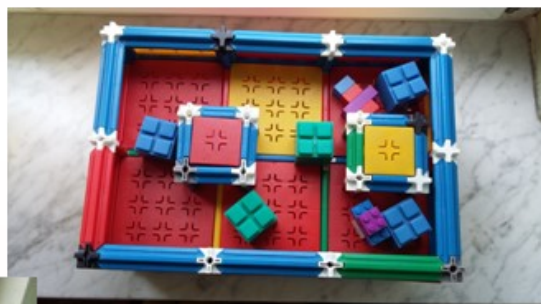
Morda bomo kdaj sedeli tudi na žogah.

Da pa bi bile police iz napolitank, hm - tega pa tudi mi ne verjamemo ...

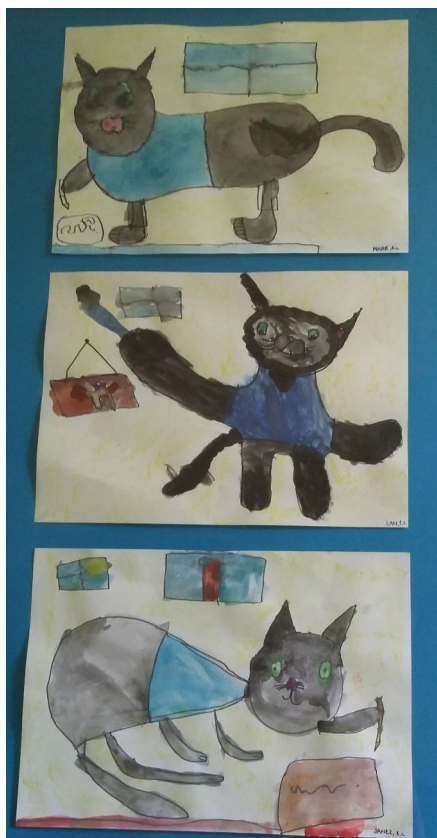
Učenci krožka za razmišljanje.

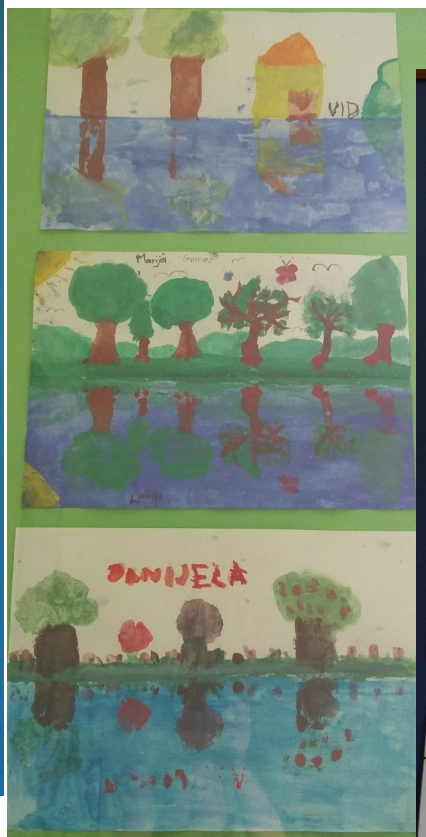
USTVARJALCI IZ 1. C

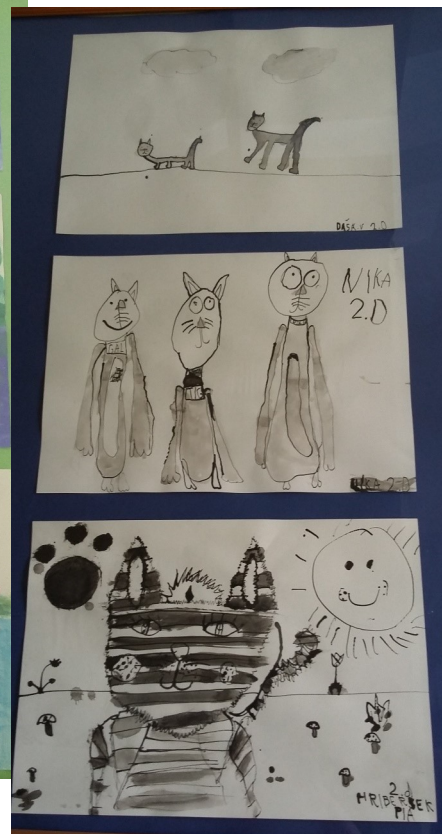
STENE PODRUŽNICE KRASIJO TUDI SPODNJE SLIKE UČENCEV

Maček Muri, 1. c

Odsev v vodi, 2. d

Živali, 2. d

Tihožitje, 4. d

Stari predmeti, 4. d

Svetlenje in temnenje, 4. d

Sončni zahod, 4. d

Uvod v branje izdelkov 3. c razreda

V letošnjem šolskem letu smo veliko časa namenili pisanju lastnih dogodivščin, pravljic in pesmi. Tako je v sodelovanju z računalničarko Vesno Mrkela nastala pričujoča zbirka nadaljevanj angleške ljudske pravljice Punčka v travi.

Učenci so najprej v parih zapisali nadaljevanje pravljice, ki je morala vsebovati pravljичne zakonitosti. Nato smo se z zapisi odpravili v računalnico, kjer so se učenci urili v pisanju v programu word, kasneje pa v parih oblikovali še ilustracijo v programu slikar. Oboje smo združili v en dokument.

Nastali so zanimivi izdelki. Predvsem pa se mi zdi pomembno, da so učenci ob delu uživali ter mi-mogrede ob tem pridobili nova znanja.

Jasna Pitamic

JAKOB NA POTOVANJU 3. 3. 2016

In oče jih je poslal po žene.

Drugi najstarejši se je odpravil v sosednji gozd. Ko je že tri ure hodil, je srečal govorečega zajca.

Mislil je, da se mu blede zato se je udaril po glavi. A ni se mu bledlo, res je bil govoreči zajec. Vprašal ga je, če ve kje naj najde pravo nevesto. Zajec mu je odgovoril, da naj pojde čez sedem gora in devet voda. Tam bo videl čarobno drevo. Če stopi čez njega, bo prišel v mesto deklet. Princ Jakob se je odpravil na pot. Res je videl čarobno drevo in stopil čez njega. Prišel je v mesto deklet, a nobena ni bila prava. Ko je spet stopil čez drevo je ob njem zagledal prelepo princeso. V rokah je držala čudežnega zajčka. Ko ga je zagledala, je rekla: če si princ, te vzamem za moža, a prej moraš spoznati mojega očeta. Princ je vprašal, kdo je njen oče. Princesa je odgovorila: a ne vidiš, zajček je moj oče. Ne vidiš, da ima krono? Zajček je dovolil. Princ je nevesto odpeljal domov. Ko jo je oče videl, ja bil zelo presenečen. Takoj je dovolil poroko.

Princ in princesa sta živela srečno do konca svojih dni.

Aneja Gajšek, Katarina Cvetek, 3. c

Nekoč je živel princ Aljaž. Bil je zelo bogat. Povodni mož je zelo želel njegovo izbranko Nežo.

Razmišljal je, kako bi jo ukradel. Neke noči se je prikradel v grad. Vzel jo je in zbežal. Povodni mož jo je vrgel v vodo. Princeza se je pomanjšala. Ko se je zbudila, je zagledala, da je v podvodnem kraljestvu. Izkazalo se je, da je povodni mož zloben. Princ Aljaž je poslal celo vojsko, da jo najde. Našli so jo in so jo vzel iz vode in postala je velika.

Povodni mož je bil poražen. Ko je prišla domov, sta se princ Aljaž in princeza Neža poročila in srečno živela do konca svojih dni.

Simon Sobočan, Enej Zorko, 3. C

Sončna poroka

In takrat se je Mark odpravil po nevesto. Oče mu je dal 5 krajcarjev in ostalim 11 bratom enako. Vsakemu je dejal: lahko porabite vseh 5 krajcarjev, ampak pripeljite najlepše neveste in ne pozabite, da morajo znati kuhati kraljevske jedi, biti gospodinje in hkrati biti prefinjene. Tako so se bratje odpravili po svetu iskati neveste. Kralj je Marku, tretjemu najstarejšemu sinu dejal: ti pa dobiš še 5 krajcarjev in mi kupi lepo, prelepo obleko, ker grem na prečudovit ples.

Tako se je odpravil po nevesto. Ko je prišel do drevesa, se usedel in si rekel: kje naj najdem prečudovito nevesto in prekrasno obleko za očeta? Oh, saj me bo vrgel v ječo za dolgih 7 let! V tistem hipu pa čudeži začnejo skakati: Ostržek in Roko pošast iz Rokogozdosveta, nato pa pride prelepa Pepelka. Naenkrat pa skoči v zrak in reče: boš moja nevesta, prosim, prosim? In še doda: ali znaš kuhati kraljevske jedi in biti gospodinja in hkrati, res si prelepa! Ona pa doda: seveda, seveda in skupaj odjezdita proti sončnemu zahodu in čisto je pozabil na odločitev očeta in na njegovo obleko. Poročilo ju je čarobno sonce.

Dita Bedenik, Anej Ekart, 3. c

Najstarejši sin LEON se je podal na pot za nevesto. Čez nekaj časa je prišel na hrib in zagledal hišico. Potrkal je na vrata in odprla mu je zelo lepa in mlada punca. Vprašal jo je, kako ti je ime in ali živiš sama? Nevesta mu je odgovorila, da živi z zlobno mačeho. Punca mu je odgovorila, da jo naj reši zlobne mačeha. Mačeha je rekla, da lahko samo za eno noč prespi tam. Mačeha je bila v resnici čarovnica. Sredi noči je Leon hotel rešiti Laro, a je zlobna mačeha čuvala njeno sobo. Zato Leon ni mogel rešiti Lare. Naslednje jutro je mačeha nagnala Leona. Ko je odhajal, je srečal 7 čudežnih škratov. Škrati so mu rekli, da še vedno lahko reši Laro, v katero je zaljubljen. Naslednjo noč je Leon spet poskusil. Mačeha ga je opazila in ni hotela, da osvobodi Laro. Nato so se prikazali čudežni škrati in čarovnica se je razblinila.

Lara in Leon sta se poročila.

Gal Rečnik, Ina R. Duh, 3. c

O PRVEM SINU

Nato je prvi sin po imenu Bljeksombljak 1. prišel v državo z imenom Neznano. Priletel je z dušo Titanika, ki je letela po zraku. V državi Neznano je bilo grozno, ker noben ni vedel, zakaj je tako umazana država. Umazana je zato, ker se noben ne umiva in vsi bruhaajo. Ko je sin prišel v to državo je padel v nezavest. Ko se je ponovno zbudil se je znašel v bolnišnici.

Ustrašil se je in zbežal v čudežni gozd, kjer je videl velikanskega pajka. Bil je visok 1 milijardo in dolg 5 metrov. Pograbil je meč in pajek je pobegnil. Z dušo Titanika je poletel do potoka, kjer ga je čakala deklica Tina.

Poročila sta se in odšla nazaj v grad, kjer sta živela srečno do konca svojih dni.

Žan Simon in Tadej Jurančič, 3. c

Simonov dan

Kralj je odgnal sinove.

Prvi sin Simon je odšel na pot. Hodil je in hodil, dokler ni zagledal čudežno drevo. Notri je dal roko in ga je povleklo motri. Zagledal je 9 deklet, potem je odšel dalje in videl še več deklet. Odšel je do vsake, pa niso znale plesti in tkati. Odšel je dalje in dalje in zagledal hišico, v njej pa dekle. Vprašal jo je, če zna tkati in plesti. Odgovorila je: da. Vprašal jo je, če zna stkati srajčkov enem dnevu. Odgovorila je: da. Dekle je vprašalo, kako mu je ime. Odgovoril je. Ona je rekla, da je princesa Milena. Zdaj pa pojdimo h kralju, ji je rekel. Odšla sta, a sta srečala Grelizonda. Princesa je vzela palico in ga odgnala.

Odšla sta k očetu. Oče je rekel, da začnejo s slavljem. Poročila sta se in živela do konca svojih dni.

Zara D. Mladenović, Nick A. Štok, 3. c

